Proletari din toate țările, uniți-vă!

VEAC NOU

Organ al Consiliului General A.R.L.U.S.

ANUL XI Nr. 7 | VINERI 18 FEBRUARIE 1955 | 4 PAGINI, 25 BANI

Invincibila Armată Sovietică

General locot. TECLU IACOB

La 23 februarie, popoarele din marea Țară a Socialismului victorios și alături de ele toți oamenii cinstiți, iubitori de pace, de pretutindeni, sărbătoresc cea de a 37-a aniversare a glorioasei Armate Sovietice.

Intreaga omenire muncitoare, iubitoare de pace și libertate vede în Armata Sovietică forța care a sfărîmat mașina de război hitleristă, forța de neînvins care de la începutul ei a stat și stă în slujba măreților țeluri ale păcii și socialismului.

Creată de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice în focul luptelor revoluționare, al războiului civil și intervenției celor 14 state imperialiste, Armata Sovietică a înfrînt toate acțiunile contrarevoluționare din interior și a dat lovituri zdrobitoare intervenționiștilor imperialiști. Un examen deosebit de greu pentru Armata Sovietică și pentru întregul popor sovietic l-a constituit cel de al doilea război mondial. După cum se știe, Uniunea Sovietică a purtat pe umerii săi tot greul războiului împotriva hoardelor cotropitoare ale fascismului german. Sub conducerea Partidului Comunist, Armata Sovietică, într-un șir de bătălii de importanță istorică, a înfrînt și zdrobit armatele cotropitorilor naziști, înălțînd steagul victoriei deasupra Reichstagului din Berlin.

Toate popoarele lumii își îndreaptă gîndurile cu recunoștință spre Armata Sovietică eliberatoare, care în cel de al doilea război mondial a salvat omenirea întreagă de pericolul fascismului, de pericolul celei mai negre robii.

Armata Sovietică, armată de tip nou, cum nu a cunoscut încă istoria, se deosebește principial de toate armatele țărilor capitaliste.

In armatele burgheze și mai cu seamă în armata S.U.A., clasele dominante insuflă soldaților ura de rasă față de alte popoare, atîță în ei șovinismul bestial, propovăduiesc cosmopolitismul burghez. Omorurile, purtarea huliganică a soldaților în teritoriile ocupate, sînt apreciate de ofițerii și generalii americani ca „vitejie militară". In loc de patriotism — atitudine canibalică față de popoarele altor țări; în loc de onoare militară — „business", adică goana deșănțată după dolari, pentru care sînt capabili de orice crimă, — acestea sînt „principiile" clicii militariste americane, cu ajutorul cărora magnații Wall-Street-ului visează să instaureze dominația lor mondială.

Ostașilor sovietici educați în spiritul prieteniei și frăției între popoare, le este străină orice fel de ură de rasă sau națională. Ostașilor sovietici, educați în spiritul internaționalismului proletar le sînt străine disprețul și îngîmfarea față de popoarele altor țări. Armata Sovietică este o forță invincibilă, apărătoare de neclintit a intereselor vitale ale celor ce muncesc, a păcii, a progresului.

Forța și puterea de neînvins ale Armatei Sovietice își au izvoarele în cele trei particularități ale ei:

Prima și esențiala particularitate constă în faptul că ea este armata muncitorilor și țăranilor eliberați, ea este Armata Revoluției din Octombrie, Armata dictaturii proletariatului.

A doua particularitate, constă în aceea că Armata Sovietică este armata frăției între popoarele sovietice, armata apărării libertății și independenței popoarelor din U.R.S.S., cărora puterea sovietică le-a creat posibilitatea unirii într-o mare familie de națiuni frățești, egale între ele.

Cea de a treia particularitate a Armatei Sovietice constă în spiritul internaționalismului, în sentimentele internaționalismului de care este pătrunsă toată Armata Sovietică.

Forța de neînvins a Armatei Sovietice se explică și prin faptul că ea este iubită, sprijinită și privită cu încredere nu numai de oamenii sovietici, dar și de oamenii muncii din lumea întreagă, deoarece ei știu că ea este apărătoarea păcii și libertății popoarelor.

La temelia forței Armatei Sovietice stă orînduirea socială și de stat sovietică, uriașa putere a economiei socialiste planificate. Orînduirea de stat socialistă a asigurat baza materială necesară pentru ca Armata Sovietică să fie dotată cu armamentul și mijloacele tehnice de luptă cele mai moderne. Este știut, însă, că oricît de înaintată ar fi, tehnica unei armate rămîne totuși moartă dacă nu este mînuită de militari conștienți de dreptatea cauzei pentru care luptă. Ostașii sovietici sînt înzestrați cu cele mai înalte calități morale, calități specifice constructorilor comunismului: credință nestrămutată în justețea cauzei lor nobile, curaj, spirit de sacrificiu, devotament, dîrzenie, disciplină, vigilență.

Armata Sovietică este puternică și de nebiruit pentru că la baza pregătirii sale de luptă stă cea mai înaintată știință și artă militară din timpurile noastre, știința și arta militară sovietică.

Sărbătorirea celei de a 37-a aniversări a Armatei Sovietice are loc în condiții internaționale complexe.

Reînviind wehrmachtul german revanșard și angajîndu-se în alianță strînsă cu el, imperialiștii anglo-americani și partenerii lor încearcă să creeze iluzia că și-ar putea impune voința statelor iubitoare de pace, vorbind cu ele „de pe poziții de forță". Experiența istoriei a arătat însă nu odată că politica „de pe poziții de forță" menită să intimideze pe cei slabi, nu are nici un fel de șanse de succes cînd este vorba de Uniunea Sovietică și țările de democrație populară, care nu fac parte din categoria celor slabi.

„La noile blocuri și grupări militare care se creează împreună cu militarismul german — a arătat tovarășul V. M. Molotov — vom răspunde prin strîngerea continuă a rîndurilor noastre, prin continua întărire a prieteniei noastre, prin îmbunătățirea colaborării noastre — și acolo unde acest lucru este necesar, prin lărgirea continuă a asistenței mutuale".

Intărirea capacității de apărare a Uniunii Sovietice este considerată de către Partidul Comunist și Guvernul Sovietic și pe mai departe drept o sarcină principală. In urma celui de al doilea război mondial, Partidul Comunist și Guvernul U.R.S.S. au desfășurat o muncă uriașă și au obținut însemnate succese în ce privește înzestrarea armatei cu arme și cu mijloace tehnice de luptă noi și din cele mai moderne. „In momentul de față — a spus tovarășul N. A. Bulganin — dispunem de o armată, forțe aeriene militare și flotă maritimă militară de prim rang, bine înarmate și capabile de luptă, gata să îndeplinească orice misiune a Partidului Comunist și a Guvernului Sovietic, în ce privește asigurarea unei trainice securități a patriei noastre".

Lagărul socialismului este de neînvins. Alături de marele Stat Sovietic, se află China Populară, cu cei 600 milioane locuitori ai ei, se află țările de democrație populară, printre care se numără și țara noastră, Republica Populară Romînă.

Armata noastră populară a fost făurită de Partidul Muncitoresc Romîn pe baza experienței P.C.U.S. în construirea Forțelor Armate ale U.R.S.S. La baza întregii activități a armatei noastre populare stă știința militară sovietică. Munca de zi cu zi a militarilor sovietici, experiența lor glorioasă, sînt un bogat izvor de învățăminte pentru militarii forțelor noastre armate. Ei întăresc necontenit disciplina și ordinea militară, își însușesc tehnica de luptă modernă cu care sînt înzestrați.

De ziua Armatei Sovietice, militarii noștri, alături de întregul popor, adresează salutul lor fierbinte glorioaselor Forțe Armate ale Uniunii Sovietice eliberatoare ale Patriei noastre de sub jugul fascist. Folosind experiența Armatei Sovietice, militarii forțelor noastre armate nu precupețesc nici un efort în întărirea capacității de apărare a patriei noastre, în lupta dusă de întreaga omenire progresistă pentru menținerea și consolidarea păcii.

PENTRU PACE, PENTRU VIAȚĂ

Energia atomică să fie folosită în scopuri pașnice!

In sala de festivități a Ministerului Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini, a avut loc simpozionul cu tema: „Folosirea energiei atomice în scopuri pașnice", organizat de comitetul raional A.R.L.U.S. „Stalin" din Capitală.

Au prezentat referate ing. Constantin Tuzu, locțiitor al ministru-

Aspect din sală

lui Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini, acad. Eugen Bădărău și prof. univ. Traian Gheorghiu, membru corespondent al Academiei R.P.R.

Tov. Constantin Tuzu a relevat importanța inițiativei Uniunii Sovietice de a acorda țărilor de democrație populară, printre care și țării noastre, ajutor în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice. Vorbitorul a subliniat marile perspective pe care le deschide folosirea energiei atomice în scopuri pașnice pentru dezvoltarea numeroaselor ramuri ale științei și tehnicii.

„Noi știm însă că cercurile agresive din Apus, se pregătesc să folosească cuceririle științei în domeniul cercetărilor atomice nu în scopul fericirii și progresului omenirii, ci pentru distrugerea și exterminarea ei prin bombele atomice și cu hidrogen. Fiecare om cinstit din lume are datoria să-și pună semnătura pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii, să spună un NU! răspicat atîțătorilor la războiul atomic" — a încheiat vorbitorul.

„Utilizarea energiei atomice în scopuri pașnice, deschide o eră nouă, superioară, în civilizația omenirii — a spus în continuare acad. Eugen Bădărău. Ea face posibile zborurile interplanetare, transformarea marilor pusturi în cîmpii roditoare, schimbarea direcției curenților maritimi și aerieni. Rolul oamenilor de știință cinstiți din lumea întreagă este de a se alătura mișcării mondiale pentru pace, de a se opune categoric forțelor ce urmăresc să folosească această măreață cucerire a științei în scopul distrugerii vieții".

Acad. Traian Gheorghiu a vorbit apoi despre forța uriașă pe care o reprezintă milioanele de partizani ai păcii din lumea întreagă, pentru zădărnicirea planurilor clicii imperialiste din Occident. „Nu trebuie să uităm, — a spus dînsul — că cele 500 de milioane de semnături strînse pe Apelul de la Stockholm au împiedicat pe cotropitorii imperialiști să folosească arma atomică în Coreea".

Vorbind despre politica de pace dusă cu consecvență de Uniunea Sovietică, prof. univ. Traian Gheorghiu a relevat ca o dovadă grăitoare a acestei politici, faptul că în U.R.S.S. s-a construit prima centrală electrică experimentală pe baza folosirii energiei atomice în scopuri pașnice și a arătat principiile de funcționare a acestei centrale.

Manifestarea organizată de comitetul raional A.R.L.U.S. - „23 August"

Din inițiativa comitetului raional A.R.L.U.S. „23 August" din Capitală, a fost organizată zilele acestea, la uzinele „Republica", o manifestare cu tema „Situația internațională în lumina cuvîntării lui V. M. Molotov". La această manifestare au luat parte peste 500 de muncitori, ingineri, tehnicieni și funcționari ai întreprinderii. Conferința tov. Alex. Rosenberg, asistent universitar, a scos în evidență importanța luptei oamenilor iubitori de pace din lumea întreagă pentru zădărnicirea uneltirilor cercurilor agresive imperialiste îndreptate spre dezlănțuirea unui război atomic.

Vorbind despre politica consecventă de pace a Uniunii Sovietice, conferențiarul a amintit numeroasele propuneri ale Statului Sovietic menite să contribuie la asigurarea păcii și securității colective, la reducerea armamentelor și la interzicerea necondiționată a armelor de exterminare în masă.

Numeroși participanți la această manifestare și-au exprimat hotărîrea de a munci cu și mai mult avînt pentru îndeplinirea sarcinilor planului pe anul 1955 — ultimul an al cincinalului, pentru dezvoltarea industriei. „Cu fiecare procent de laminate peste plan — a spus laminatorul fruntaș C-tin Giubernea, dovedim hotărîrea noastră de a apăra pacea. Prin succesele noastre în munca pașnică, prin milioanele de semnături strînse pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii, noi dăm o ripostă zdrobitoare forțelor agresive din occident, care amenință cu războiul atomic".

Maistrul Dumitru Petrișor, controlorul de calitate a produselor Anton Brănișteanu, lăcătușul Ilie Bănică ș.a. au înfierat acțiunile dușmănoase întreprinse de cercurile imperialiste împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară.

Participanții la adunare au semnat apoi cu însuflețire Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

Intreaga familie a semnat Apelul

Am trecut prin cele două războaie mondiale și am simțit cizma grea a militarismului german. Mi-amintesc de anii războiului și mă cutremur. Soția era cu Petrică — copilul cel mai mic — evacuată într-un sat. Eu cu cel mare am rămas în București, sub ploaia de bombe. Nu mai aveam nici casă, nici masă... Războiul! Numai un criminal poate să-l dorească. Nouă, muncitorilor, războiul ne-a adus foame, mizerie, moarte.

Stau și mă gîndesc de multe ori, vorbesc și cu tovarășii mei de muncă, cu familia mea. Ce urmărește imperialiștii de peste ocean? Dezlănțuirea războiului atomic. Ei ar dori să ne distrugă căminele, să ne pîrjolească pămîntul, să amuțească pentru totdeauna gunguritul copilașilor.

Clica de provocatori la război uită însă că popoarele iubitoare de pace veghează, că în fruntea luptei lor dreptepentru apărarea păcii stau invincibila Uniune Sovietică și marea Chină Populară. Sutele de milioane de oameni din lagărul păcii și socialismului nu vor admite să li se smulgă cuceririle dobîndite, să li se fure libertatea și fericirea vieții noi. Milioane și milioane de oameni cinstiți din lumea întreagă își pun semnăturile pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

Am semnat și eu, alături de tovarășii mei de muncă, Apelul către toate popoarele, cerînd interzicerea armei atomice. A semnat Apelul întreaga mea familie. Ne-am angajat cu toții să luptăm mai dîrz pentru împiedicarea unui nou măcel, pentru înlăturarea primejdiei unui război atomic.

Angajamentul nostru a devenit o datorie de onoare. Din ziua de 4 februarie, lucrez în contul lunii martie. Fiecare izbîndă în munca mea o închin marii cauze a apărării păcii.

NICOLAE L. NICOLAE
montator la „Grivița Roșie"

Decada artei și literaturii beloruse

La Moscova se desfășoară decada artei și literaturii beloruse. Decadele culturii, — în cursul cărora cele mai bune colective teatrale și muzicale, artiști și scriitori de vază ai republicilor naționale prezintă realizările culturale ale poporului lor, — au devenit tradiție în Uniunea Sovietică.

Decada care s-a deschis la 11 februarie, la Moscova, în prezența conducătorilor Partidului Comunist și ai Guvernului Sovietic precum și a unui mare număr de oameni ai muncii arată cît de mult a crescut literatura și arta poporului belorus.

Moscova a pus la dispoziția oaspeților cele mai mari teatre și cele mai bune săli de concerte; iar solii artei beloruse au adus cu ei și prezintă un repertoriu bogat și variat ce cuprinde piese de teatru, cîntece, dansuri etc.

Teatrul Mare de operă și balet al R.S.S. Beloruse prezintă mai multe spectacole, printre care baletul național belorus „Inimi înflăcărate" de V. Zolotarev, opera „Fata din Polesie" ș.a. Libretul acestei opere, prezentată în prima zi a decadei la Teatrul Mare Academic, își are tema luată din viața de luptă a partizanilor beloruși în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Atît tema libretului, cît și muzica scrisă de compozitorul E. Tikoțki în anii grei ai războiului, folosesc larg melodiile populare beloruse. Teatrele de dramă „Ianka Kupala", „Iakub Kolas" și Teatrul rus de dramă, vor prezenta o seamă de drame și comedii în interpretarea celor mai cunoscuți și mai talentați actori beloruși. Cei mai de seamă regizori, pictori, artiști și dirijori din republică au adus contribuția talentului și măiestriei lor spre a pregăti spectacolele pentru decadă.

Realizările culturii muzicale beloruse se manifestă în operele mari simfonice create de compozitorii beloruși, în cîntece de mase, în corurile care dezvăluie în imagini muzicale frumusețea naturii beloruse. La decadă își dau concursul treisprezece colective, printre care orchestra populară de Stat a R.S.S. Beloruse, Corul de Stat Belorus, Corul Popular de Stat Belorus ș.a. Ansamblul de cîntece și dansuri al R.S.S. Beloruse execută dansuri populare beloruse pline de vioiciune și veselie.

Pictorii și maeștrii creației populare au organizat o mare expoziție de artă care înfățișează lupta partizanilor beloruși împotriva cotropitorilor hitleriști, precum și munca pașnică și constructivă a poporului sovietic.

Seri literare, spectacole, expoziții de literatură și artă, cîntece și dansuri, toate apreciate și primite cu mare simpatie de publicul din Moscova, au transformat decada artei și literaturii beloruse într-o adevărată sărbătoare a culturii sovietice.

Planetariul a sosit în sat

Unde poate fi auzită o povestire interesantă despre formele vieții pe planeta Marte, unde se poate face o călătorie prin munții vulcanici ai lunei, sau pe sub pămînt? Fiecare om o să vă răspundă foarte simplu la această întrebare: la planetariu.

Dar toate aceste „călătorii" pot fi întreprinse cu același succes și într-un club muncitoresc sau sătesc. Lectorii planetariului din Moscova vizitează des întreprinderile, satele, parcurile, școlile. In cursul anului trecut au avut loc peste patru mii de asemenea lecții. Recent, în satul Tokariovka, raionul Uhtansk, regiunea Moscova, a sosit autobuzul albastru al planetariului.

O mulțime de oameni s-a îngrămădit în fața telescopului și a binocularului.

Alexandr Efimovici Maximov, un bătrîn colhoznic, a venit mai tîrziu ca ceilalți. Din respect pentru vîrsta-i înaintată el a fost lăsat să treacă înaintea tuturor.

— La bătrînețe am prilejul să cunosc luna mai îndeaproape — glumește el.

Intre timp, în sala clubului colhoznic s-a stins lumina și pe ecran a apărut o clădire înaltă, circulară, cu o boltă argintie. Impreună cu lectorul Valeri Konstantinovici Lutki, spectatorii fac călătorii prin sălile „casei stelelor" — planetariul. In fața lor se dezvăluie secretele cerului artificial, care apare pe bolta-ecran, ale aparatelor complicate cu ajutorul cărora poate fi „cîntărit" globul pămîntesc. In această clădire te poți avînta cu sute de ani în viitor și poți arunca o privire în trecut, poți urmări zborul unei comete și poți călători într-o rachetă.

Colhoznicii și-au manifestat dorința să facă o „plimbare" prin cer. Din acea clipă ei de-

Moș Maximov, privind prin binocular

vin pasagerii unei nave interplanetare imaginare. Viktor Vasilievici Bazkin, directorul planetariului din Moscova, a luat loc lîngă un aparat diapozitiv și astfel a început cu o iuțeală neobișnuită „călătoria" de la o planetă la alta, de la o stea la alta. In fața ochilor călătorilor se desfășoară tabloul Universului...

...După ce a adus mulțumiri în numele colhoznicilor, Ivan Ivanovici Sicev, responsabilul clubului, a spus la despărțire:

— Vă amintiți cuvintele lui Maiakovski: „Proletari, proletare, veniți la planetariu"? In trecut, țăranii nici nu cunoșteau cuvîntul „planetariu"... Iar pentru noi, astăzi, el a devenit un lucru obișnuit.

Oamenii sovietici se pregătesc de alegeri

Pe tot cuprinsul Uniunii Sovietice se desfășoară într-o atmosferă de puternic avînt politic întîlnirile dintre alegători și candidații propuși pentru Sovietele Supreme ale republicilor unionale și autonome și pentru sovietele locale de deputați ai celor ce muncesc.

La punctul de agitație al cartierului „Krasnaia Presnia" din Moscova, alegătorii s-au întîlnit cu V. I. Voroșin, șef de secție la combinatul „Trehgornaia Manufaktura", laureat al Premiului Stalin, candidat pentru alegerile de deputați în Sovietul Suprem al R.S.F.S.R.

Intr-o caldă atmosferă tovărășească, alegătorii și candidatul au discutat despre o serie de probleme legate de alegeri, cît și despre marile evenimente care frămîntă poporul sovietic și întreaga omenire.

— Noi, oamenii sovietici, ne pregătim de alegeri în împrejurări deosebit de importante pentru soarta păcii — a declarat muncitorul pensionar Mihail Astahov. Maniacii atomici pregătesc un nou măcel mondial. Dar noi vom opri la timp mîna lor criminală. Acestor pregătiri de distrugere a vieții, noi, oamenii sovietici, le opunem munca noastră pașnică, constructivă. Iată, a fost votat bugetul pe anul 1955 al Uniunii Sovietice. Cifrele arată răspicat că el este un buget al păcii, al bunăstării întregului popor. Am urmărit cu atenție lucrările Sesiunii Sovietului Suprem și aprobăm în totul hotărîrile înțelepte luate de conducătorii noștri, de reprezentanții noștri cei mai buni, pentru continua înflorire a traiului poporului sovietic, pentru succesul construirii comunismului.

La stațiile în derivă „Severnii polius-3" și „Severnii polius-4" se desfășoară de asemenea pregătiri în vederea apropiatelor alegeri în Sovietul Suprem al R.S.F.S.R. și în sovietele locale de deputați ai celor ce muncesc. La ambele stații s-au constituit comisiile electorale și au

Intîlnire cu candidații, la fabrica „Krasnii Treugolnik" din Leningrad

început să funcționeze punctele de agitație. Organizațiile comsomoliste ale stațiilor în derivă iau parte activă la campania electorală.

Membrii stației în derivă „Severnii polius-3" au avut întîlniri în vederea alegerilor cu A. Trești kov, șeful stației, propus candidat în sovietul orășenesc de deputați ai celor ce muncesc din Leningrad.

Deasupra ușii de la intrare a școlii medii din raionul Pecersk din Kiev, atîrnă o tăbliță care poartă inscripția bine cunoscută oamenilor sovietici: „Punctul de agitație". Acolo, ca și la alte puncte de agitație, se adună seara alegătorii, participă la convorbirile cu agitatorii, citesc ziare, reviste. Acest punct de agitație a fost deschis într-o clădire construită de curînd.

In ultimii ani, în raionul Pecersk — unul din cele mai frumoase locuri ale Kievului — s-au petrecut mari transformări.

La recenta întîlnire dintre alegători și G. I. Țarik, candidat pentru alegerile în Sovietul Suprem al R.S.S. Ucrainene înregistrat în circumscripția electorală Pecersk, a luat cuvîntul și arhitectul Ivan Fedotovici Nikolenko. El a arătat cum se transformă cartierele mărginașe ale acestui raion. In cursul alegerilor trecute, acolo abia se puneau temeliile clădirilor. In prezent, s-au înălțat cartiere întregi.

Pe locurile altădată virane din Pecersk a crescut un adevărat orășel muncitoresc cu multe case înalte, școală, policlinică, o cantină, magazine etc.

...Incă n-a trecut anul de cînd au apărut pe întinsul stepei kazahe aceste orășele. N-a trecut anul de cînd comsomoliștii ucraineni și leningrădeni au bătătorit primele drumeaguri spre aceste pămînturi pustii. N-a trecut anul de cînd fetele și flăcăii au înălțat pe malul abrupt al lacului Işim un stîlp singuratec pe care au atîrnat o tăbliță cu indicația: strada „Komsomolskaia".

Incă n-a trecut anul l...

Iar astăzi, circumscripția electorală nr. 252 de pe pămînturile înțelenite, este una din cele 25 de circumscripții noi, create în republică.

Noile așezări ale acestei circumscripții electorale cuprind mulți locuitori. Tineretul se stabilește temeinic pe aceste pămînturi. Se construiesc locuințe, clădiri de interes obștesc.

In sovhozul „Zapadnii" s-a deschis de curînd un punct de agitație într-o clădire nouă. Muncitorii sovhozului se adună seara aici, citesc ziare și broșuri, dezbat probleme privitoare la apropiatele alegeri.

Recent, ei au primit vizita tov. N. Aldabergenov, candidat pentru alegerile de deputați în Sovietul Suprem al R.S.S. Kazahe. Alegătorii au discutat îndelung cu candidatul lor, manifestîndu-și hotărîrea de a munci cu abnegație pentru **o producție sporită de cereale.**

Muzeul „V. I. Lenin — I. V. Stalin"

La București s-a deschis de curînd Muzeul „V. I. Lenin — I. V. Stalin" de pe lîngă C.C. al P.M.R. In numeroase săli ale unei frumoase clădiri de pe șoseaua Kiselev, în apropierea pieții Victoriei, sînt înfățișate 1047 de exponate — fotografii, fotocopii de manuscrise, exemplare originale sau reproduceri ale publicațiilor periodice și ale primelor ediții din unele opere de seamă ale lui V.I. Lenin și I. V. Stalin, copii sau fotografii ale unor sculpturi și picturi sovietice celebre ș.a. Ca o carte vie, muzeul înfățișează viața și activitatea marelui V. I. Lenin, întemeietorul P.C.U.S. și al Statului Sovietic, precum și a continuatorului credincios al operei sale, I. V. Stalin.

In prima sală a muzeului, printre alte exponate, referitoare la copilăria și anii de tinerețe ai lui Lenin, se poate vedea copia unui tablou al lui P. P. Belousov reprezentînd pe V. I. Lenin alături de mama sa, curînd după uciderea de către călăii țariști a lui Alexandr Ilici Ulianov. „Noi — a spus atunci Lenin combătînd pe narodnici — vom merge pe altă cale". Această cale nouă, calea creării partidului proletar, a luptei pentru cucerirea puterii de către clasa muncitoare a devenit ținta vieții, a clocotitoarei activități teoretice și practice a lui V. I. Lenin.

Exemplare originale din „Iskra", din primele ediții ale cărților „Ce-i de făcut", „Un pas înainte, doi pași înapoi", „Două tactici ale social-democrației în revoluția democratică". „Materialism și empirio-criticism" și alte variate exponate, înfățișează lupta lui Lenin pentru crearea partidului de tip nou, activitatea lui Lenin și a discipolului său, Stalin, rolul partidului și lupta maselor muncitoare în perioada primei revoluții ruse, în anii reacțiunii stolipiniste, în preziua și în timpul primului război mondial imperialist.

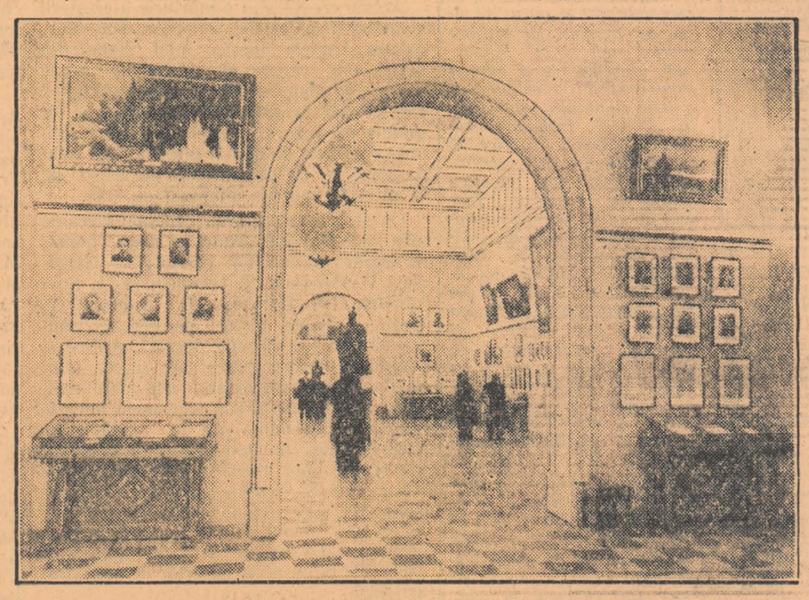

Foarte sugestive și de deosebită valoare documentară sînt numeroasele și variatele exponate din perioada pregătirii și desfășurării Marii Revoluții Socialiste din Octombrie 1917, care a deschis o nouă eră în istoria omenirii, precum și exponatele din timpul războiului civil și al intervenției armate a imperialiștilor, din perioada trecerii Statului Sovietic la construcția economică pașnică.

Deocamdată, documentele din muzeu se referă la evenimente petrecute pînă în 1924.

In muzeu, sînt înfățișate, de asemenea, documente privitoare la răsunetul avut în țara noastră de luptele muncitorilor din Rusia, de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, precum și materiale în legătură cu crearea Partidului Comunist din Romînia.

Intr-o sală special amenajată, vizitatorii muzeului vor putea viziona filme documentare și artistice despre activitatea lui Lenin și Stalin și lupta Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Muzeul „V. I. Lenin — I. V. Stalin", organizat cu concursul prețios al Muzeului Central „V. I. Lenin" din Moscova, este un auxiliar însemnat al oamenilor muncii din țara noastră care studiază istoria gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice.

In fotografie: **In sălile muzeului „V. I. Lenin — I. V. Stalin".**

LITERATURĂ-ARTĂ-ȘTIINȚĂ

Canoane și creație

A. KARAGANOV

Ca orice ramură a artei, literatura dramatică își are legile ei obiective, pentru a căror încălcare arta se răzbună fără cruțare. In analiza operelor dramatice, este foarte importantă cunoașterea limitelor oricărei reguli, căci nu e de îngăduit amplificarea lor exagerată, transformarea deprinderilor în canoane. Transformarea principiilor artistice în canoane duce la înstăpînirea în artă a normativelor, ceea ce încătușează inițiativa creatoare a artistului, împiedicîndu-i căutările îndrăznețe în domeniul conținutului și al formei.

Canonul tocmai de aceea se și numește așa, pentru că nu se dezvoltă pe temeiurile vieții, nici nu izvorăște din experiența practică a scriitorului, ci din plecăciunile în fața unor dogme și deprinderi rutiniere. Deobicei, canoanele devin idolii scriitorilor pasivi și lipsiți de curaj în creație, dar înclinați să imite maniera altora.

Printre dramaturgi și critici, căpătase într-o vreme o largă răspîndire acea optică îngustă după care caracterul omului sovietic ar putea fi dezvăluit în procesul de muncă, chipurile, numai atunci cînd acțiunea piesei se desfășoară chiar pe locul de producție, iar personajele sînt prezentate printre mașini și discutînd despre mașini.

Tema muncii, zugrăvirea locului pe care munca îl ocupă în viață, în gîndurile și simțămintele omului sovietic rămîn teme foarte însemnate în dramaturgia noastră, dar ironiile la adresa îndrăgostiților care la întîlnire discută despre normele de producție nu pot rezolva întreaga complexitate de probleme legate de exprimarea artistică a acestor teme. „Purificarea" artificială a piesei de subiectele luate din producție de dragul dezvăluirii conținutului uman al caracterelor este tot atît de unilaterală, ca și înfățișarea oamenilor printre mașini și discutînd despre mașini.. Trăsăturile umane generale există în forme istorice concrete: oamenii reali pe care îi înfățișează dramaturgul nu trăiesc în sfere abstracte ale acestor trăsături umane generale, ci în condițiile reale ale muncii și vieții, cu ciocniri de interese, cu sentimente și patimi, cu rezolvarea problemelor puse de societate, într-un cuvînt, în condițiile concrete care alcătuiesc în totalitatea lor ceea ce numim, cu o noțiune cuprinzătoare, — viață. Discutarea problemei sub imperiul unei alternative atît de categorice: ori producție, ori caracter — mirosea a metafizică. Nici una din problemele complexe ale literaturii dramatice nu poate fi tratată ruptă de celelalte. Astăzi unii se năpustesc, să zicem, asupra conflictelor, mîine se leagă de elaborarea psihologică a caracterului... Dar creația artistică este un proces dialectic; în imaginile artistice se creează integritatea adevărului vieții.

Piesele „Un om original" de A. Afinogheniov și „Poemul toporului" de N. Pogodin s-au ivit la începutul mișcării frunțașilor în producție. Și Volghin și Stepan sînt oameni de rînd: unul e simplu slujbaș din administrația uzinei și celălalt un simplu muncitor. Dar ei simt răspunderea întreagă pentru întreprinderea lor, pentru cauza comună. Acest simțămînt este însuflețit și înălțat prin pasiune, energie, inițiativă creatoare. Pentru cei doi dramaturgi, Volghin și Stepan au însemnat descoperirea unui nou tip de oameni și, totodată, descoperirea unui nou adevăr despre viața poporului: odată ce, printre truditorii de rînd, s-au ivit asemenea oameni, odată ce acțiunea lor e îmbrățișată de noi entuziaști ai muncii socialiste, înseamnă că poporul a urcat încă o treaptă a dezvoltării sale istorice. Iar aceasta e un indiciu sigur al atitudinii creatoare, și nicidecum dogmatice, a scriitorilor față de rezolvarea sarcinilor de viață și artă.

Căutările creatoare în acest domeniu continuă și în dramaturgia actuală. „Torente de primăvară" de I. Cepurin, „Primejdiosul tovarăș de drum" de A. Salinski, „O slujbă neliniștită" de A. Kojemeakin, „Șaizeci de ore" de L. Agranenko, „Inima nu iartă" de A. Sofronov ș. a. sînt piese despre care se pot spune multe lucruri critice, dar care constituie totuși fenomene vii ale artei noastre, care pornesc nu de pe o scenă cunoscută, ci de la o viață cunoscută.

Descrierea unui caracter dramatic după scara necesităților normative nu face decît să submineze vitalitatea acestui caracter. Puterea exemplului, pe care o poartă în sine eroul dramatic, nu este determinată de o minte ideală ori de „vioiciunea" confecționată a caracterului, ci de semnificația ideii sociale pe care el o întruchipează și care exprimă esența, a ideii care convinge prin claritatea mărunchiării ei.

Tendința ideologică și activitatea socială sînt calități comune pentru oamenii cei mai diferiți, dacă este vorba despre eroii pozitivi. Fără dezvăluirea întreagă și profundă a acestor însușiri nici nu poate exista un erou dramatic viu.

Condițiile vieții noastre, structura și stilul ei, legile și obiceiurile societății noastre ușurează victoria a tot ce este luminos, bun, omenesc, contribuie la afirmarea în viață a celor mai înalte idealuri ale poporului. Dar victoria nu vine niciodată singură, ci o cuceresc oamenii, hotărînd ei totul. Și aici ne apropiem de problema caracterului independent al eroului dramatic ce se manifestă în însuși spiritul lui de inițiativă. Eroul pozitiv, întruchipînd cel mai bine trăsăturile omului sovietic, este un erou cu inițiativă. El își realizează idealurile și țelurile prin acțiune și inițiativă, care-i și determină locul în dezvoltarea conflictului.

In ultima vreme, se remarcă un interes tot mai mare pentru problema genurilor în dramaturgia contemporană. Problema varietății genurilor și a folosirii maxime a posibilităților fiecărui gen dobîndește o deosebită acuitate atunci cînd e vorba de comedie. De obicei, dogmatismul dușmănește risul comediei. Iar o comedie fără ris nu e comedie. De aceea a lupta împotriva risului și a-l elimina pe tăcute prin sistemul delimitărilor înseamnă a ucide comedia, a o lipsi de coloritul specific acestui gen. Domeniul comediei cu adevărat realiste îl constituie evenimentele și relațiile dintre oameni în care sînt dezvăluite cu toată claritatea conflictele și contradicțiile vieții.

Lupta împotriva canoanelor în arta dramatică este legată organic de cunoașterea legilor obiective ale dramaturgiei. Incătușînd gîndirea creatoare a artistului, canoanele usucă sufletul viu al artei, lipsind-o de vitalitatea ei și de forța emotivă. Și gîndirea creatoare care s-a eliberat de canoane, dar care nu ține seama de legile artei este osîndită să rătăcească între calculul subiectiv și avîntul nestăvilit al fanteziei. In atare caz, materialul luat din viață rămîne adesea inform, tendința autorului nu se transformă în tendința lăuntrică a operei, puterea și posibilitățile artei ori nu sînt folosite de loc, ori sînt folosite într-o măsură cu totul neînsemnată.

Se știe că conflictul nu este numai obiectul și conținutul dramei ci și forma ei de desfășurare. Ne putem închipui lesne un poem scris sub formă de jurnal de călătorie cu descrieri de natură, cu digresiuni lirice, cu note și povestiri despre diferite întîlniri... Dar o asemenea dramă, închipuirea n-o acceptă.

Dramaturgia înfățișează viața „la înalta tensiune", iar slăbirea „principiului dramatic" într-o piesă duce inevitabil la distrugerea formei ei artistice. Scriitorul dramatic alege din șuvoiul vieții acele momente în care împrejurările îi silesc pe eroii săi să se dezvăluie cît mai deplin, și îi înfățișează după legile conflictului dramatic. Iar aceste legi sînt aceleași ca și în viață.

Rezolvarea creatoare a unei teme dramatice constă deci în a te ridica de la descrierea sub formă de cronică a evenimentelor, la redarea lor dramatică și concentrată, de la stenografierea discuțiilor zilnice la vorbirea dramatică în care două-trei replici potrivite pot egala prin conținutul lor concentrat zeci de pagini stenografiate.

Adevărata măiestrie începe de la o talentată înțelegere a vieții, de la putința de a găsi obiectul dramei în care să se încrucișeze curentele și contradicțiile timpului, de la putința ca în rezolvarea îndrăzneață a problemelor artistice să nu se caute canoane și deprinderi, ci viața care-i dezvăluie scriitorului adîncimi și laturi mereu noi, care-i impune cerințe noi.

Adevărata măiestrie a dramaturgului sovietic este organic legată de ideologia lui comunistă. Creația literară este valorificarea artistică a lumii. Și, fiind așa, pe artist nu trebuie să-l preocupe repetarea lecției trecute și nici refugiul în portul liniștit al dogmelor și canoanelor. El trebuie să cerceteze, în mod cu adevărat creator, realitatea vie, în transformare. Dealtminteri, pe această cale au fost create cele mai bune opere ale dramaturgiei sovietice, atît în trecut cît și în prezent.

(Extrase din articolul apărut în „Novîi mir" nr. 1 din 1955)

A. SURKOV

Inventatorul

Lumina cade, mată, din tavan.
Ți se răcește cina-n farfurie.
In fața ta, sînt calcule-noian,
Desene, schițe, linii pe hîrtie.

Cînd trece vreun tramvai hodorogind,
Abia s-aude în mansarda joasă.
Ți-e capul greu de gînduri. Tot scrîind,
Ai vrea să dormi — și fumul te apasă.

La o măsuță, c-un creion, în fum,
Te îndîrjești deasupra unor vise:
Experiența ta, încerci acum
Să o prefaci în calcule precise.

Ți-e mîna tremurîndă pe compas
Și-s încă vagi anume amănunte,
Dar strungul îl auzi cum prinde glas
Și-al șpanurilor foșnet cum răspunde.

Cenușă zorii pe pereți presar.
Zac mucurile-n jurul tău-puzderii.
Ai ațipit, destoinice strungar
Ce năzuiești să fii ca inginerii.

Nou atelier în vis ți-a răsărit —
Curele lungi, gonind tremurătoare...
Pe chipul palid, tras și ostenit,
Surisul tău sfios e ca o floare.

In romînește de PETRE SOLOMON

ANCHETA „VEACULUI NOU"

„Care este scriitorul sovietic de la care ați avut de învățat cel mai mult?"

Scriitori care nu ocolesc conflictele

In acest număr răspund:
* PETRE DRAGOȘ
* NAGY ISTVAN

Intrebarea nu e ușoară. Dimpotrivă. E cît se poate de greu să te pronunți: care dintre scriitorii sovietici ți-e mai drag? Care ți-a îmbogățit mai mult lumea sufletească, sentimentele, gîndirea? Un răspuns simplu și cu adevărat judicios, ar fi unul singur: literatura sovietică. Literatura sovietică în tot ce a dat ea mai bun, de la Gorki pînă la Tvardovski și Ajaev. Cărțile stau în rafturi, sau pe masă, dar eroii sînt aici, printre noi. Prieteni dragi, apropiați. Parcă-i văd. Unul după altul, mi se perindă în gînd Nilovna și Gleb Ciumalov, Ceapaev și Daşa, Davidov și Levinson, Korceaghin și Melehov, Liuba Șevțova și Umara Magomet, Vasili Tiorkin, Zoia și Timur. Care e mai bun, mai drag, mai demn de urmat? Care e înfățișat cu mai multă măiestrie? Greu de spus. Totuși, întrebarea e întrebare și nu se cade s-o ocolești. Trebuie să mă hotărăsc. deci. Mă voi opri la Pavka. La Pavka Korceaghin, pe numele său adevărat Nikolai Ostrovski.

Se spune că titlul de inginer al sufletelor omenești nu-l poți cîștiga fără o temeinică și îndelungată ucenicie în atelierele scrisului. Dar viața scurtă a lui Ostrovski pare să nu țină seamă de aceasta. Să fie o excepție? Nu. Nikolai Ostrovski n-a ocolit ucenicia de care am amintit. Dimpotrivă. Temeinică, îndelungată și aspră i-a fost ucenicia luptei împotriva gardiștilor albi, a luptei pentru refacerea țării ruinate, a luptei împotriva bolii și morții premature care-l împresurau. La acestea s-au mai adăugat gîndirea sa partinică, neșovăitoare, un pătrunzător spirit de observație și corzile lui sufletești deosebit de sensibile. Toate acestea au înlocuit cu prisosință ceea ce, în mod obișnuit, numim ucenicia unui scriitor. Ostrovski nu s-a documentat „documentîndu-se", ci trăind, luptînd pentru viața patriei și a oamenilor ei. Așa se explică zămislirea figurii de neuitat a lui Pavel Korceaghin

De douăzeci de ani el este și continuă să fie un ideal pentru milioane și milioane de adolescenți, tineri și — de ce n-am spune-o? — pentru noi toți. Pavel Korceaghin a devenit un ideal, fără ca autorul să-l fi idealizat. Ba, aș zice, tocmai de aceea. El nu face parte din categoria acelor figuri rafaelice, transfigurate, pe care le criticau Marx și Engels, ci e zugrăvit în culori aspre, cu adevărat rembrandtiene. De aci și strălucirea lui. El nu împarte în stînga și în dreapta povețe înțelepte, nu e întruchiparea perfecțiunii, nu trece prin viață pe bulevarde asfaltate. Ca dintr-un corn al abundenței, — spune A. Surkov — viața aruncă deasupra lui Pavel încercări care de care mai grele. Dar caracterul lui se oțelește din ce în ce mai mult, călindu-se la focul acestor încercări. Tocmai pentru că Ostrovski nu a îngustat soarta eroului său, ci a dezvăluit întreaga dialectică complicată a vieții sale extrem de grele, cititorul l-a îndrăgit pe Pavel Korceaghin, făcîndu-și din el un exemplu de comportare. L-am îndrăgit cu toții pe Pavka pentru faptul că, în acțiunile sale, în concepția sa despre viață, se îmbină realismul aspru — apropiat de inima omului măreței noastre epoci revoluționare —, cu patosul înalt al eroismului tineresc.

Pavel Korceaghin — ca și cel ce l-a creat — nu trece cu seninătate prin încercările grele ale vieții. El dobîndește foarte greu victoria finală. De aici și dragostea cu care-l urmărește cititorul. Voi încerca să dau un exemplu. Cu șira spinării zdrobită de schije, paralizat și aproape orb, Pavel își dă seama că viața s-a isprăvit pentru el. S-a isprăvit nu din cauza durerilor, a suferințelor, ci pentru că, în concepția sa, viața se confundă cu lupta, cu neîntreruptă activitate clocotitoare, dusă în folosul patriei. Ce ar fi făcut în asemenea împrejurări faimosul „erou ideal", căruia unii îi pretindeau pînă mai ieri culmea perfecțiunii? Una din două: ori s-ar fi înălțat prin meditații filozofice deasupra nimicniciei soartei, ori s-ar fi tras un glonte în cap, storcînd lacrimi de compătimire din ochii micului burghez. Pavel Korceaghin nu trece deloc ușor peste zguduitoarea-i criză sufletească. La un moment dat se și clatină. Nu mai vede altă ieșire, decît sinuciderea. Dar ajunge să-i încolțească acest gînd, pentru ca în sufletul lui de tînăr revoluționar să înceapă o mobilizare generală a tuturor forțelor, vremelnic retrase. Forțele acestea pornesc la atac și, printr-o luptă grea și îndîrjită, izbutesc în cele din urmă să alunge slăbiciunea, pe care autorul **n-a putut și n-a vrut** s-o treacă sub tăcere.

Am încercat să dau un mic exemplu, mai mult sau mai puțin grăitor. Dar prin toate cele de mai sus n-am vrut decît să arăt că cei mai dragi îmi sînt tocmai acei scriitori care nu ocolesc conflictele, care nu ascund greutățile și nu trec sub tăcere, ci dimpotrivă, rezolvă asprimile inevitabile ale vieții. Stalin spunea: „Noi nu putem fi niște bicisnici care fug de greutăți. De aceea și există greutăți, ca să lupți împotriva lor și să le învingi".

Să arăți tu, scriitor, **cum** anume luptă eroii tăi și cum își înving greutățile, înseamnă să le împărtășești cititorilor tăi propria ta experiență de viață. Inseamnă să le îmbogățești gîndirea, sentimentele, pasiunile. Și dacă izbutești să faci aceasta cu artă adevărată și cu patos revoluționar — așa cum a făcut-o Nikolai Ostrovski — atunci cititorii nu te vor uita.

PETRE DRAGOȘ

Dascălul meu minunat

Literatura sovietică mi-a înrîurit, ca și tuturor oamenilor muncii din țara noastră, întreaga viață. Vreau să adaug, însă, că această binefăcătoare influență s-a răsfrînt asupra mea într-un chip hotărîtor și multiplu, luminîndu-mi și cele mai tainice unghere ale ființei. Incă acum un sfert de veac, pe vremea cînd nu eram decît un simplu muncitor calificat, un tînăr care n-avea în plus decît o nepotolită sete de lectură, a încolțit în mine dorința să înfățișez oamenilor viața zbuciumată a muncitorilor. Dorința mi se izbea însă de un alt gînd: cine s-ar interesa de istoriile scrise de un biet muncitor cu brațele? Și atunci m-a scos din impas Alexei Maximovici Gorki.

Am citit „Mama". Aș putea spune că Gorki mi-a pus condeiul în mînă. Romanul său mi-a risipit negura nehotărîrii și m-a încredințat că lupta clasei muncitoare trebuie să fie zugrăvită în literatură negreșit. Condeiul pe care mi l-a pus în mînă marele Gorki a rămas unealta mea de lucru de douăzecișicinci de ani încoace. Tot el a fost acela care mi-a arătat cum trebuie să scrie un scriitor, pentru ca opera lui să fie și interesantă, și frumoasă, și bogată în conținut. Studiile literare scrise de Gorki m-au îndemnat să citesc din nou poemele lui Petőfi, cu alți ochi, și să învăț din ele. Tot Gorki mi-a deslușit valoarea artistică și umană a operelor marilor maeștri ai realismului critic rusesc, precum Lev Tolstoi, Gogol, Cehov și Goncearov. Tot el m-a călăuzit spre scrierile clasice ale literaturii universale și, insfîrșit, încă de prin anul 1937, tot de la Gorki am aflat despre „Donul liniștit" al lui Șolohov. Ba, trebuie să adaug, tot Gorki a fost cel care mi-a trezit interesul pentru marii scriitori realiști ai patriei noastre și pentru bogatul nostru folclor.

Și cît de multe am învățat și de la marii săi discipoli sovietici, de la cei care au ridicat, pe temelia creată de Gorki, edificiul uriaș și măreț al literaturii sovietice! Unul dintre cele mai de seamă evenimente ale vieții mele a fost al doilea Congres al scriitorilor sovietici.

Lucrările acestui congres au dus la o aprofundare a vederilor mele dinainte vreme, în deosebi în această direcție. Aproape toți eroii scrierilor mele fac parte din lumea muncii creatoare. Inainte de eliberare, acești eroi au luptat necontenit ca să poată munci în condiții omenești. Datorită însă insuficiențelor creatorului lor, viața lor sufletească era limitată.

Azi, în noile condiții create în țara noastră, unde clasa muncitoare e clasă conducătoare, mă străduiesc, ținînd seama de învățămintele literaturii sovietice, să-mi înfățișez eroii drept ceea ce sînt ei într-adevăr: figuri omenești, caractere complexe, bogate în sentimente, însuflețite de dorința de a fi cît mai folositoare patriei, adică, într-un cuvînt, oameni vii ai timpului nostru. De la Gorki și de la întreaga literatură sovietică am învățat că eroii pe care-i făuresc azi, pe lîngă viața rodnică pe care și-o desăvîrșesc prin muncă, mai trebuie să ilustreze, prin faptele lor, și ideea că numai cel care luptă, care muncește pentru prosperitatea comună, poate trăi o viață personală bogată în conținut.

Tocmai de aceea împărtășesc din toată inima, din tot sufletul, ideea scriitorilor sovietici, care spun că munca este expresia idealurilor umane, că în muncă se reflectă înțelegerea perspectivelor societății noastre. Iată de ce țin să subliniez, după pilda scriitorilor sovietici, că în situația noastră, cînd munca creatoare este temelia vieții noastre sociale, zugrăvirea faptelor de eroism, săvîrșite pe tărîmul muncii, trebuie să devină reazimul perpetuu al literaturii, al literaturii care înțelege să stea alături de popor.

Intr-adevăr, poporul trebuie să simtă că literatura merge cot la cot cu el, în orisice împrejurare a vieții.

De la Gorki pînă la congresul al doilea al scriitorilor din U.R.S.S., literatura sovietică m-a hrănit cu învățături fundamentale. Studiind documentele congresului, am înțeles că trebuie să schimb ceva în atitudinea mea de scriitor de pînă azi; iar această schimbare trebuie să însemne lichidarea superficialității care se constată pe alocuri în lucrările mele literare.

Iată numai cîteva idei, cîteva învățături dintre numeroasele dăruite de scriitorii sovietici. Și ce tîrnăcop puternic, cu tăișul sclipitor, ne oferă ele, ca să putem scoate la lumină cu ajutorul lui o lume atît de vastă. O asemenea unealtă nu ne poate oferi astăzi nici un fel de altă literatură, decît înfloritoarea literatură a realismului socialist, literatura continuatorilor de astăzi ai operei lui Maxim Gorki.

NAGY ISTVAN

Alexei Tolstoi

Medalion

Iubitorii de literatură își or aminti cu emoție de dineața aceea de februarie a ului 1945, cînd, alături de ... ce vesteau o- enirii întregi victoriile răduite ale Armatei Sovie- e împotriva hoardelor fas- te, postul de radio Mos- va anunța stingerea din ață a unuia din cei mai nuiți și mai cunoscuți itori sovietici, — Alexei toi.

La cel de al VIII-lea Con- s extraordinar al Sovie- or, V. M. Molotov a ca- terizat admirabil drumul stui eminent creator ' aintea mea — a spus V Molotov — a vorbit cu- cutul scriitor A. N. Tols- Cine nu știe că el este ul conte Tolstoi Iar a- ? Acum este unul din mai buni și mai populari itori ai pămîntului so- c — tovarășul Alexei laevici Tolstoi".

entru a dobîndi cinstea ajunge unul din ingi- de suflete omenești, A- Tolstoi a parcurs o complicată, plină de întări, de căutări și runtări cu sine însuși, ce reflectă în fond pro- fuziunii intelectualită- nstite, după Revoluție, area cauză a poporului rele acestei atitudini tnobilat personalitatea orului cu un titlu cu ificație întru totul deo- de cea a vechiului lazon, au constat în adul său patriotism, în a de pătrundere a ro- istoric al poporului demnitatea artistului mare stimă față de ta- lui.

i din posomoritul Ber- unilor de după primul mondial, a răsunat isirea tragică a scri- care trăia în emigra- r cu sufletul în între- ievotat poporului său.

„Mi-e dor de patrie!" așa își intitula viitorul strălucit scriitor sovietic unul din articolele lui, publicate într-o gazetă berlineză. Aceste cuvinte, echivalente cu o profesiune de credință, cu un manifest înflăcărat, vestesc renașterea impresionantă a talentului lui Alexei Tolstoi.

Dacă în scrierile lui de dinaintea Revoluției scriitorul n-a putut depăși limitele realismului critic, menținîndu-

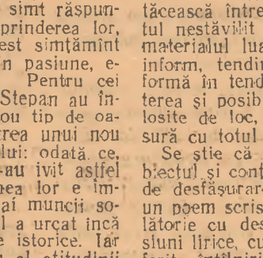

se pe poziția de biciuitor al moravurilor moșierimii ruse („Aventurile lui Rastegkin") sau de portretist al vieții de la țară („Dincolo de Volga"), în operele de mare respirație pe care le creează după anul 1923, cînd revine în patrie, se oglindește cu talent forța înnoitoare și reluarea de valori cu totul noi a realismului socialist, cea mai avansată, mai eficace metodă de creație literară.

Dar Alexei Tolstoi reprezintă un exemplu și pe planul activității multilaterale a diversității preocupărilor, ce i-au caracterizat participarea la lupta constructivă a scriitorilor sovietici. Făcînd parte dintre creatorii care nu se mulțumesc să a-bordeze un singur gen, ci se manifestă în direcții deosebite cu aceeași putere de inovație, Alexei Tolstoi excelează în romanul istoric, cu aceeași pasiune cu care se remarcă în romanul fantastic („Aelita"), sau compune o frescă dramatică de dimensiunile lui „Ivan cel Groaznic" de la aceeași tensiune și cu același patetism cu care își va scrie înflăcăratele articole din anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei.

Domeniul propriu lui Alexei Tolstoi, caracteristic pentru profilul său artistic și locul lui specific în literatura sovietică rămîne însă acela al marilor compoziții istorice. Atît în „Petru I", în care scriitorul a reușit să ofere un exemplu de evocare istorică, cît și în „Calvarul", imagine vie a istoriei transformării revoluționare a intelectualității ruse, sau în „Piinea", închinată zugrăvirii bătăliei istorice de la Țaritin din 1918, scriitorul s-a dăruit un maestru creator de cronici vii. Tocmai de aceea, cu tot aspectul divers, cu toate dimensiunile și paginile de viață deosebite ale creației lui Alexei Tolstoi, opera sa reflectă, indiscutabil, viziunea adîncă a unui scriitor cu puternică originalitate. Și această operă a sa îi asigură o poziție trainică, un piedestal propriu în galeria reprezentanților de frunte ai literaturii sovietice.

Tradus și tipărit în zeci de mii de exemplare și în țara noastră, Alexei Tolstoi este stimat și iubit de către masele de cititori de la noi, iar operele lui de mare valoare sînt călăuză și pilde de creație pentru scriitorii noștri.

MIHAIL COSMA

Expoziția unională de artă pe 1954

Măiestrie

S. GHERASIMOV
artist al poporului din U.R.S.S.

Expoziția unională de artă pe 1954 poate fi pe drept cuvînt numită un concurs al realizărilor întregului popor sovietic multinațional în domeniul artei plastice, deoarece aici se află lucrări expuse de pictori din toate cele șaisprezece republici.

Aceste creații sînt o mărturie a creșterii și întăririi măiestriei artiștilor. Sînt bine înțeles și unele lucrări mai slabe din punct de vedere al concepției, altele neclare în compoziție ori nedesăvîrșite. Dar privită în ansamblu, expoziția îți îngăduie să vorbești despre succesele serioase realizate de artiști într-un timp relativ scurt, — cei doi ani care au trecut de la ultima expoziție unională de artă.

Ca și la expozițiile precedente, Ucraina este reprezentată printr-un mare număr de lucrări. Maeștrii I. Bokșai, S. Grigoriev, V. Puzirkov, T. Iablonskaia, A. Sovkunenko, M. Derekus, C. Suprun, V. Znoba prezintă picturi de gen și compoziții istorice, peisaje, lucrări grafice și sculpturi. Pentru mine, care lucrez mult cu tineretul și urmăresc foarte atent creșterea lui, a constituit o adevărată bucurie apariția unor nume noi de pictori. Aș vrea să relev în mod deosebit două tablouri ale unor tineri pictori beloruși — frații A. și S. Tkaciov; este vorba de tabloul liric „Pe cîmpie Zboară avioanele" și de tabloul plin de exuberanță și optimism „La fîntînă". Ambele picturi sînt executate la un nivel superior de măiestrie artistică.

Tabloul pictorilor din R.S.S Moldovenească I. Bordesku și O. Kaciarov „Pe drumurile vechii Basarabii", amintește de faptul că unele dintre popoarele țării noastre au dus încă în trecutul apropiat, o viață grea, sub jugul capitaliștilor localnici și străini. Pînza reprezintă un peisaj mohorît, de un cenușiu cu reflexe castanii. Cîțiva țărani în zdrențe merg obosiți, pe un drum fără țintă în căutarea unui codru de pîine. Pe chipurile lor citești jale și mîhnire fără margini... Viața întunecată despre care ne povestesc pictorii e de domeniul trecutului.

In lucrările pictorilor peisagiști din Armenia, Gruzia și Azerbaidjan, apar apele mării de miază-zi, văile însorite, o natură bogată și frumoasă. Pictorii din Transcaucazia au expus lucrări în care se relevă individualitatea autorilor, înaltul nivel al măiestriei lor și un pregnant specific național. Printre peisagiști se află M. Sarian, unul dintre maeștrii de seamă ai Armeniei, de asemenea pictorii H. Esolan, S. Ghiurgian, O. Zardarian, E. și M. Asemazian, care dezvăluie cu multă gingășie frumusețea naturii din ținutul natal, precum și pictorii N. Abdurahmanov, B. Mirza-zade, T. Mamedov din Azerbaidjan.

Foarte frumos este executat tabloul, mic ca dimensiune, al pictorului gruzin A Bajbenk-Melikov, „Un băiat în roșu". Tabloul lui A. Kutateladze, „O recoltă bogată" e mai mult schițat, dar lucrat cu pasiune și vioiciune Pictorul armean G. Handjian a zugrăvit cu mult bun simț o temă lirică în tabloul său „Mărturisire", care are o compoziție bună, e o pictură închegată.

Dacă peisajele pictorilor din Transcaucazia ne evocă frumusețea naturii din sud,

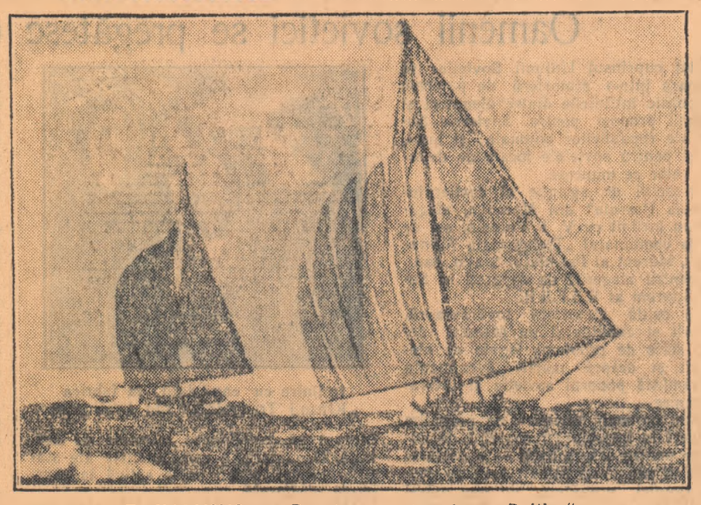

E. KALNINȘ: „Regata a șaptea de pe Baltica"

bogăția ei de culori, dacă pictorul peisagist uzbek U. Tansikbaev ne-a istorisit poetic despre măreția și imensitatea povîrnișurilor natale, pe care pasc uriașe turme de oi, maeștrii artei plastice din republicile baltice au arătat farmecul original al naturii din nord în peisajele lui Z. Petravicius și A Jmuidzinavicius (Lituania), R Sagrits și M. Mormeister (Estonia); E. Kalnins a zugrăvit cu talent frumusețea apelor reci ale Mării Baltice în tabloul său, „Regata a șaptea de pe Baltica".

Descătușați de influențele formaliste care-i împiedicau odinioară să-și arate puterea talentului și varietatea metodelor de creație, pictorii din Letonia, Estonia și Lituania și-au demonstrat la această expoziție măiestria, puterea de a reda caracterul și starea psihologică a eroului. Intr-o bună manieră realistă este pictat portretul bătrînei colhoznice L. Kokamiaghi (Estonia) și „Elevul" al maestrului leton, O. Skulme. S-au ridicat în ultima vreme și cadre tinere de pictori talentați. Este plăcut prin coloritul său luminos tabloul lui Z Kampars (Letonia) „Nahimoviștii". Tabloul e plin de atrăgătoare sinceritate și simplitate, de aer și spațiu.

M-am oprit doar asupra cîtorva lucrări ale pictorilor din diferite republici, căci analiza tuturor lucrărilor ar cere o discuție specială. Un singur lucru rămîne însă neîndoielnic: măiestria creatoare a pictorilor din republicile surori a crescut, a înflorit, s-a întărit și s-a maturizat într-atît încît sîntem îndreptățiți să așteptăm tablouri cu temele sociale mari, actuale, ale vieții noastre.

Viața A. R. L. U. S.

Activul obștesc — mijloc important de întărire a legăturilor cu masele

EUGEN RODAN
secretar al A.R.L.U.S.

In cei peste zece ani de existență, Asociația română pentru legăturile de prietenie cu Uniunea Sovietică a obținut importante succese în domeniul popularizării în rîndurile maselor largi a vieții politice, economice, culturale bogate a Uniunii Sovietice.

Mulți oameni ai muncii consideră ca o cinste de a activa în cadrul organizației noastre, de a contribui în raport cu capacitatea și cunoștințele lor la opera de popularizare în masele largi de oameni ai muncii, a marilor realizări ale Uniunii Sovietice, de a aduce partea lor de contribuție la adîncirea legăturilor de prietenie cu vecina noastră de la Răsărit. In rîndurile celor ce contribuie la această operă măreață găsim muncitori fruntași în domeniul industriei și agriculturii, care aplicînd sfaturile și experiența muncitorilor și colhoznicilor sovietici și-au dat concret seama de roadele prieteniei cu U. R. S. S. Pe afișele organizațiilor A.R.L.U.S. figurează deseori numele unor personalități de seamă ale vieții noastre publice, economice, științifice și artistice, care cu dragoste își pun timpul și cunoștințele lor la dispoziție pentru lămurirea maselor asupra semnificației unor evenimente importante din viața Uniunii Sovietice, sau asupra importanței și conținutului succeselor obținute de Uniunea Sovietică în diverse domenii.

Un număr important de personalități ale vieții noastre publice fac parte din comitetele regionale și raionale și din conducerile cercurilor A.R.L.U.S., depunînd o activitate plină de entuziasm și inițiativă pe linia popularizării succeselor, a experienței Uniunii Sovietice și a ajutorului dat de Uniunea Sovietică țării noastre. Mulți dintre membrii comitetelor regionale și raionale ale A.R.L.U.S.-ului au adus o contribuție importantă la organizarea variatelor manifestări care au avut loc în cadrul Lunii Prieteniei Româno-Sovietice. Mulți activiști obștești ai organizațiilor regionale și raionale își aduc contribuția mergînd în calitate de activiști voluntari pe teren, la organizarea și îndrumarea cercurilor, obținînd de cele mai multe ori rezultate bune în muncă. Munca devotată și experiența activiștilor obștești, inițiativa lor bogată au contribuit în mare măsură ca Asociația noastră să devină o largă organizație de masă, cu milioane de membri și mii de cercuri.

Rolul activului obștesc în munca A.R.L.U.S.-ului nu a fost însă înțeles la justa sa valoare de toate organele și de toți activiștii organizației noastre. Neînțelegînd în mod just sarcinile multilaterale care revin Asociației noastre, subapreciind totodată contribuția pe care un larg activ obștesc compus din oameni cei mai calificați și competenți din diferitele domenii de activitate o poate da, mulți activiști au neglijat antrenarea în muncă a activului obștesc. Rezultatul acestei subaprecieri a activului obștesc a fost și mai este în unele cazuri și astăzi tendința unor activiști de a înlătura comitetul regional sau raional ca organ de conducere, tendința de a lucra peste capul comitetului, pe care la rîndul lui l-au transformat într-un organ cu caracter pur festiv. In rezolvarea sarcinilor organizațiilor A.R.L.U.S. deseori activiștii obștești nu au fost folosiți corespunzător capacității, experienței și dorinței lor de muncă. In loc de a organiza în jurul comitetelor regionale și raionale colective de activiști obștești cu sarcini corespunzătoare preocupărilor și posibilităților acestor activiști, în loc de a conduce și îndruma în mod competent și calificat aceste colective, activiștii obștești au fost folosiți în multe regiuni și raioane doar la unele din acțiunile sau manifestările organizației, fără a da posibilitate colectivului să-și desfășoare în mod organizat toată inițiativa.

Asemenea tendințe au avut repercusiuni serioase asupra activității organizațiilor din care făceau parte. Ele au dus la îngustarea activității organizațiilor respective, la scăderea nivelului activității lor, la lipsă de inițiativă și în fond la o sărăcire a muncii organizației.

Este timpul ca aceste lipsuri să fie lichidate pînă la capăt! In salutul adresat Asociației noastre de C. C. al P.M.R. cu prilejul împlinirii a 10 ani de activitate se arată că A.R.L.U.S. are sarcina „de a-și îmbunătăți activitatea, sprijinindu-se pe un larg activ de fruntași ai producției industriale și agricole și de oameni de cultură, pentru a contribui într-o măsură tot mai mare la întărirea continuă a prieteniei veșnice cu marea noastră prietenă și eliberatoare, Uniunea Sovietică, bastionul de neînvins al păcii, democrației și socialismului".

A.R.L.U.S. trebuie să intensifice popularizarea în masele largi ale poporului a luptei Uniunii Sovietice pentru apărarea păcii și securității popoarelor, demascînd totodată uneltirile criminale ale imperialiștilor americani, care urmăresc remilitarizarea Germaniei occidentale, provocarea unui nou război în Extremul Orient. Organizațiile noastre trebuie să-și dea contribuția la mobilizarea tuturor oamenilor cinstiți din patria noastră la lupta pentru sprijinirea propunerilor U.R.S.S. în vederea interzicerii folosirii armelor atomice, cu hidrogen și a altor arme de exterminare în masă. Folosind formele cele mai vii de activitate, desfășurînd larg inițiativa maselor, organizațiile A.R.L.U.S. trebuie să răspîndească mai larg experiența sovietică în toate domeniile industriei și tehnicii, în domeniul dezvoltării multilaterale a agriculturii, în făurirea bunăstării celor ce muncesc, să facă ca cele mai noi cuceriri ale științei, literaturii și artei sovietice să devină cunoscute de mase. O sarcină deosebită le revine organizațiilor noastre în popularizarea ajutorului pe care ni-l acordă Uniunea Sovietică în toate domeniile vieții noastre și care și-a găsit o nouă expresie minunată în recenta hotărîre a guvernului sovietic de a acorda ajutor tehnico-științific și de producție și patriei noastre pentru crearea de baze științifice experimentale în vederea dezvoltării cercetărilor în domeniul fizicii nucleare și a folosirii energiei atomice pentru scopuri pașnice.

Condiția de bază a realizării sarcinilor ce revin Asociației noastre este consolidarea și îmbunătățirea muncii A.R.L.U.S. In primul rînd, trebuie întărit cercul ca verigă de bază, ca unitate vie care sub conducerea biroului de cerc și sub îndrumarea comitetului raional să desfășoare o activitate neîntreruptă, conform condițiilor concrete locale, pe linia sarcinilor organizației noastre. Alegerile organelor conducătoare din cercuri trebuie să atragă la activitate vie, rodnică pe toți cei care sînt hotărîți a duce o activitate permanentă pentru îndeplinirea sarcinilor organizației noastre, oameni ai muncii capabili de a sezisa la timp desfășurarea evenimentelor și tot ce este nou în viața U.R.S.S. și a găsi întotdeauna formele adecuate în vederea popularizării acestora. In comitetele raionale și în cele regionale trebuie aleși muncitori, țărani muncitori, funcționari, intelectuali, care se bucură de încrederea și prețuirea maselor și care sînt hotărîți să pună toate cunoștințele, capacitatea și inițiativa lor în slujba prieteniei româno-sovietice, oameni care prin munca lor obștească pot aduce o contribuție însemnată la realizarea sarcinilor noastre.

Alegerea oamenilor corespunzători în organele de conducere va asigura organizației noastre un număr mare de cadre voluntare, propagandiști sinceri ai prieteniei cu Uniunea Sovietică, cu ajutorul cărora munca A.R.L.U.S.-ului va înregistra noi succese.

De o importanță hotărîtoare este instruirea temeinică a acestui activ, a birourilor de cercuri în primul rînd, asupra sarcinilor ce le revin, îndrumarea lor spre realizarea unei munci colective, spre o activitate continuă și vie. Deosebită importanță are întărirea rolului conducător al comitetelor raionale și al comitetelor regionale, astfel ca fiecare membru din comitet să aibă sarcini precise și continue.

După cum se știe, munca A.R.L.U.S. este multilaterală, ea cuprinzînd cele mai variate aspecte din viața politică, economică, culturală, științifică a Uniunii Sovietice, aspecte ce se cer lămurite și popularizate cu competență și pricepere. Varietatea problemelor și formele bogate de activitate ale A.R.L.U.S.-ului depășesc de multe ori posibilitățile unui activist sau ale unui colectiv mic. De aceea este atît de necesară atragerea în muncă a unui număr mare de oameni de specialitate, cu mare experiență, care pot contribui la realizarea sarcinilor organizațiilor noastre.

A-i atrage pe aceștia în muncă, a-i organiza în colective obștești pe lîngă cerc, pe lîngă comitetele raionale și regionale, constituie în momentul de față una din sarcinile de frunte ale organelor noastre de conducere, unul din mijloacele cele mai importante de strîngere a legăturilor organizației noastre cu masele.

Colectivele obștești se vor organiza după natura sarcinilor care stau în fața organelor noastre. Este absolut necesar ca pe lîngă organizațiile raionale și regionale și chiar pe lîngă unele cercuri mai mari să ia ființă colective de lectori compuse din tovarăși cu nivel politic-cultural ridicat și care să aibă sarcina de a ține lecții, referate, conferințe, convorbiri. De asemenea, este indicat a se organiza pe lîngă comitetele regionale și raionale un colectiv de redacție (conferințe, lecții, teze). Ținînd seama de complexitatea problemei popularizării metodelor înaintate sovietice și de necesitatea popularizării calificate a acestora, este recomandabil a se organiza pe lîngă comitetele regionale, raionale și pe lîngă unele cercuri importante, colective de ingineri, tehnicieni, specialiști din diverse ramuri, cu sarcina de a studia în permanență experiența sovietică și de a elabora metodele de popularizare și aplicare a acesteia.

O grijă deosebită trebuie acordată popularizării experienței înaintate a agriculturii sovietice. Această sarcină trebuie încredințată unui colectiv de agronomi, tehnicieni, fruntași în agricultură, specialiști capabili de a organiza și îndruma concret unitățile socialiste din agricultură și țărănimea muncitoare în aplicarea experienței sovietice.

Un colectiv special de intelectuali trebuie însărcinat cu popularizarea realizărilor științei, literaturii și artei sovietice. De asemenea, se vor putea forma colective obștești și în vederea realizării altor sarcini ca, de pildă, realizarea unei agitații vizuale la un nivel politic și artistic corespunzător, popularizarea cărții și presei sovietice, îndrumarea și controlul învățămîntului popular de limba rusă, instructajul cercurilor, ținerea evidenței membrilor și încasarea cotizațiilor etc.

O grijă deosebită trebuie acordată organizării colectivelor. Conducerea fiecărui colectiv se va încredința de preferință unui membru al biroului sau comitetului respectiv. La baza activității colectivelor va trebui să stea lămurirea clară a sarcinilor ce revin organizației noastre în general și colectivului respectiv, în special. Fiecare colectiv va fi îndrumat a-și întocmi planuri de muncă concrete, care să cuprindă și împărțirea sarcinilor între membrii colectivului. Activitatea colectivului va trebui să fie în permanență îndrumată și controlată de organul pe lîngă care funcționează.

In fața organizațiilor A.R.L.U.S. stă sarcina urgentă de a lichida orice sectarism în muncă, de a lichida subaprecierea ajutorului prețios pe care-l pot primi din partea activului obștesc și de a trece neîntîrziat la organizarea unui cît mai larg activ obștesc, — unul din mijloacele importante de întărire a legăturilor organizațiilor A.R.L.U.S. cu masele

Ziua ceferiștilor

A. MOISI
locțiitor al ministrului Căilor Ferate

Intregul nostru popor muncitor sărbătorește „Ziua ceferiștilor", în amintirea eroicelor lupte pe care muncitorii ceferiști și petroliști le-au purtat în 1933, înscriind o pagină de nepieritoare glorie și eroism în istoria luptelor clasei muncitoare și poporului nostru.

Acum 22 de ani, în februarie 1933, la chemarea Partidului Comunist Romîn ceferiștii și petroliștii s-au ridicat la luptă hotărîtă pentru interesele vitale ale maselor populare, împotriva „curbelor de sacrificiu" și a planurilor burgheziei de a ieși din criza economică pe spinarea clasei muncitoare, împotriva exploatării capitaliste. Totodată, ei s-au ridicat la luptă pentru libertate și independență națională, împotriva josnicului tîrg prin care burghezia trădătoare a vîndut bogățiile țării trusturilor monopoliste internaționale și a adus poporul romîn în starea tristă de a fi rob în propria sa patrie. Lupta ceferiștilor și petroliștilor a constituit, pentru o perioadă, o puternică stavilă în calea fascizării țării și a pregătirilor de război împotriva Țării Sovietice.

Eroicele lupte ale ceferiștilor și petroliștilor din februarie 1933 au avut un puternic răsunet în rîndul maselor muncitorești din întreaga țară, făcînd să crească avîntul revoluționar al proletariatului și al poporului muncitor.

„Ziua ceferiștilor" reprezintă o vie manifestare a grijii permanente pe care partidul și guvernul o acordă dezvoltării căilor ferate și oamenilor muncii din transportul feroviar. Cu acest prilej, se fac cunoscute tradițiile revoluționare ale acestui detașament harnic, combativ și de nădejde al clasei noastre muncitoare și se trec în revistă succesele obținute de ceferiști.

In anul care a trecut, ceferiștii au desfășurat larg întrecerea socialistă pentru îndeplinirea sarcinilor mari, de onoare, trasate la consfătuirea pe țară a ceferiștilor, organizată de partid în februarie 1953 și a celor cuprinse în hotărîrile plenarei C.C. al P.M.R. din 19-20 august 1953.

Pentru transportarea la timp și în cele mai bune condițiuni de siguranță a călătorilor, a variatelor încărcături necesare economiei noastre, precum și a mărfurilor destinate consumului larg popular, Ministerul Căilor Ferate a luat măsuri tehnico-organizatorice inspirate din bogata experiență a feroviarilor sovietici. Astfel, prin introducerea sistemului planificării calendaristice a transporturilor de coletărie, s-a redus cu cca 50% timpul de circulație a mărfurilor expediate în coletărie. Stațiile de transbordare, înființate în cele mai importante puncte de frontieră cu marea Țară a Socialismului, înlesnesc ca produsele ce ne sosesc din U.R.S.S. să ajungă în timp scurt la destinație, sporind capacitatea de transport a căilor noastre ferate.

Metodele tehnice avansate ale feroviarilor sovietici constituie un ajutor de neprețuit cu care ceferiștii au reușit să îndeplinească și să depășească în anul 1954 o serie de importanți indici de transport.

Datorită avîntului întrecerii socialiste — care în anul trecut a cuprins aproape 80% din numărul ceferiștilor — transporturile pierdute din cauza viscolului au fost recuperate și planul global de transport, exprimat în tone nete-kilometri convenționale, a fost îndeplinit în proporție de 101,8%. O seamă de unități, ca depourile Oradea și Turda, atelierele „Grivița Roșie" și atelierele C.F.R. „Constantin David" din București, atelierele C.F.R. Pașcani și cele de automotoare de la Orașul Stalin, serviciile de exploatare de cale ferată Adjud și Craiova ș.a. au reușit să-și îndeplinească planul anual înainte de termen.

Ceferiștii din ramura mișcării au extins o seamă de metode sovietice caracteristice muncii lor, cum sînt metoda feroviarului sovietic Osipov de marșrutizare a trenurilor, metodele Krasnov-Kojuhari, Manașerov, Mamedov, Kataev etc. Așa, de pildă, aplicîndu-se metoda Krasnov-Kojuhari în toate stațiile de triaj și tehnice, procesul tehnologic pe țară a fost redus la diferite stații în anul trecut cu 4—8%.

Prin metoda Manașerov, pe care o aplică ceferiștii din 36 de stații, s-a realizat în anul trecut o reducere a timpului de încărcare-descărcare de 14%, iar prin metoda Mamedov, aplicată de ceferiștii din 42 de stații, s-a redus staționarea în tranzit cu prelucrare și timpii la încărcare-descărcare.

In anul 1954, s-au transportat în trenuri marșrute comerciale și tehnice 39,6% din volumul de tone nete expediate.

Prin metoda marșrutizării trenurilor, în 1954 au fost economisite 6.098.590 vagoane ore. Numai stația Mărășești, prin aplicarea metodelor avansate de lucru sovietice, a realizat economii de 111.645 lei, iar stația Coslariu, de 47.257 lei.

Prin metoda procesului tehnologic unic, pe care astăzi o aplică personalul a 62 de stații și 73 de întreprinderi economice socialiste, a fost realizată o economie de 11.383 vagoane, care au fost redate astfel economiei naționale.

Mișcarea cincisutistă a mecanicilor și fochiștilor de locomotivă s-a extins în anul trecut la 2.080 de echipe, care au realizat o economie de aproape 38.000.000 lei.

Metoda sovietică a gospodăririi socialiste a locomotivei a antrenat numeroase echipe de locomotivă. Ele au realizat economii în valoare de aproape 11.800.000 lei. Din această sumă, 2.170.000 lei au fost plătiți ca premii mecanicilor, fochiștilor și echipelor complexe care au contribuit la realizarea economiilor.

Metoda remorcării trenurilor cu tonaj sporit a fost călduros îmbrățișată de echipele ce deservesc locomotivele noastre. Numai pe raza regionalei C.F.R. București, s-au transportat în ultimul trimestru al anului trecut mai bine de 430.000 bruto-km. tonaj sporit peste plan.

Pentru a transporta această cantitate, ar fi fost necesare aproape 1000 de perechi de trenuri a cîte 1000 de tone pe distanța București-Palas (Constanța).

Și ceferiștii din ramura atelierelor aplică cu succes metodele avansate sovietice, ca Bikov-Bortkevici, Kolesov, Korabelnikova, Voroșin, Kuznețov etc.

Pentru realizarea sarcinilor ce stau în fața transportului feroviar în anul 1955, efortul ceferiștilor trebuie să se îndrepte spre ridicarea calitativă a muncii în toate sectoarele de activitate și în primul rînd spre acelea legate direct de folosirea mijloacelor de transport. O luptă neprecupețită trebuie dusă pentru realizarea de economii prin reducerea consumului de materiale și de combustibil, prin folosirea rezervelor interne ale fiecărei unități, pentru reducerea prețului de cost și pentru continua sporire a productivității muncii la calea ferată. Trebuie să luptăm pentru realizarea unui volum de transport cît mai uniform în tot cursul anului, pentru îmbunătățirea proceselor tehnologice în stații, în triaje, în depouri și pe liniile de garaj, pentru o cît mai rațională folosire a locomotivelor și a capacității de încărcare a vagoanelor.

In întrecerea socialistă desfășurată în cinstea „Zilei ceferiștilor", oamenii muncii de la calea ferată au realizat o seamă de succese deosebite în lupta pentru o muncă ireproșabilă în transportul pe căile ferate, pentru reducerea prețului de cost, pentru extinderea metodelor avansate sovietice. Utilizînd tot mai larg metodele feroviarilor sovietici, credincioși tradițiilor revoluționare ale glorioșilor luptători din februarie 1933, ceferiștii își unesc puterile și elanul pentru un transport pe calea ferată puternic și perfect organizat, în măsură să satisfacă cerințele economiei naționale în plină dezvoltare.

Actualități TEHNICE

Prelucrarea electrică a metalelor

Dezvoltarea tehnicii, crearea de mașini noi, rapide, necesită folosirea unor piese și mecanisme foarte rezistente. In legătură cu aceasta, găsesc o tot mai largă întrebuințare aliajele metalice speciale, foarte rezistente. Prelucrarea mecanică a pieselor și instrumentelor din asemenea materiale are în unele cazuri efect redus sau cere materiale abrazive speciale.

Savanții sovietici au elaborat metode noi de prelucrare a metalelor cu ajutorul electricității — prelucrarea cu scintei electrice și prelucrarea anodo-mecanică — ce completează considerabil posibilitățile tehnologiei mecanice și, în numeroase cazuri, permit să se mărească productivitatea muncii și să se ridice calitatea.

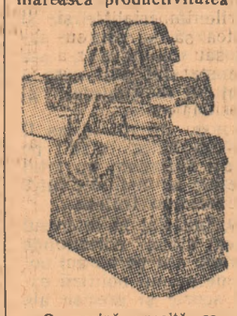

O mașină unealtă sovietică de prelucrare cu scintele electrică a metalelor

In condițiile prelucrării cu scintei electrice, metalul se îndepărtează datorită topirii locale sub acțiunea descărcărilor electrice.

Cu ajutorul metodei de prelucrare a metalului cu scintei electrice (a eroziunii electrice) se pot executa cu ușurință orificii cu forme complicate, se șlefuiesc suprafețe metalice, se taie metalul, etc.

La prelucrarea anodo-mecanică, metalul se înlătură sub influența acțiunii electrochimice și termice a curentului. In acest caz, se încălzește metalul într-un timp foarte scurt la o temperatură înaltă. Dacă apoi se înlătură imediat de pe suprafața metalului partea topită și încetează încălzirea, atunci masa principală a metalului nu ajunge să se încălzească și structura lui rămîne neschimbată.

De astă dată, metalul supus procesului de prelucrare este anod, iar drept electrolit servește un amestec de sticlă lichidă care vine în torent neîntrerupt pe suprafața obiectului. Sub acțiunea curentului electric continuu, sticla lichidă formează pe anod o pojghiță densă care influențează ritmul de dizolvare a acestuia.

Ce aplicare practică pot găsi aceste metode noi de prelucrare a metalului?

Ele se aplică pe scară din ce în ce mai largă în diferite ramuri ale economiei naționale a Uniunii Sovietice. Prelucrarea metalului cu scintei electrice, de pildă, este foarte practicată în repararea pieselor de mașini. Se știe cît e de neplăcut cînd se rupe burghiul și așchiile rămîn în orificii. Din această cauză, adeseori piese aproape gata sînt date la rebut. Cu ajutorul dispozitivelor de prelucrare cu scintei electrice, se îndepărtează foarte ușor așchiile.

Pilele prelucrate cu scintele electrică sînt și foarte durabile.

Astfel, ciocanele pneumatice și picoanele ciocanelor de abataj, prelucrate după această metodă sînt de 5—10 ori mai durabile decît cele obișnuite. Rezistența unui fierăstrău manual pentru tăierea lemnului sau a mecanismelor de tăiere ale combinelor și cositoarelor crește, de asemenea, de cîteva ori, sporind și productivitatea acestor mașini.

Aplicarea metodei anodo-mecanice contribuie și ea la ridicarea productivității muncii și a calității operațiilor de prelucrare a suprafeței pieselor. Șlefuirea anodo-mecanică a unui valț de laminor din aliaj tare, de pildă, durează, în loc de 50, 8—10 ore.

Noile metode permit să se prelucreze diferite metale și aliaje, indiferent de calitățile lor mecanice. Noile mijloace de prelucrare a pieselor din materiale mai rezistente vor influența desigur construcția a noi mașini și aparate. Acestea vor deveni mai ușoare, mai rezistente și mai durabile. Ele vor duce la o nouă înflorire a construcției de mașini sovietice.

La stațiunea legumicolă experimentală „Timireazev"

Profesorul Vitali Ivanovici Edelstein are peste 70 de ani. Mustața și tîmplele i-s cărunte, însă de sub sticlele ochelarilor lui, te privesc niște ochi tineri, vioi... E un vestit savant legumicultor și studiază, împreună cu colaboratorii lui, condițiile de creștere și activitatea vitală a plantelor, pentru a dirija, a îndrepta în direcția dorită dezvoltarea lor. E bine cunoscut nu numai de savanți și studenți, ci chiar și de oamenii simpli din satul Timireazevka, unde e stațiunea legumicolă experimentală a Academiei de Științe agricole „Timireazev".

Vizităm stațiunea, împreună cu practicantul Leova Nikonov.

— Aici, la stațiune, aproape totul se face după ideile profesorului Edelstein. Veți vedea mai întîi — spuse Nikonov — rezultatele experienței cu hîrtia de protecție.

Era spre sfîrșitul toamnei. La prima privire, nu găseam nimic deosebit: straturi pustii săpate, rame de seră, un fel de șanțuri lungi, și, pe lîngă ele, țevi cenușii. Doar din loc în loc, se zăreau insulițe verzi, încă neatinse de toamnă. Insă pe un sector din capul cîmpului înverzeau frunze înalte de morcovi și tot aici se mai vedeau cîteva straturi acoperite cu lobodă deasă.

Morcovii dintr-un strat cîntăreau fiecare cîte 150 de grame, iar într-altul erau cam cît chibritul.

Faptul era, fără îndoială, grăitor însă nu prea lămurit. Nikonov ne-a spus că ambele straturi au fost lucrate după însămînțare la fel, adică, mai bine zis, n-au fost lucrate deloc.

Atunci care să fie taina acestei deosebiri uimitoare?

Problema plivitului culturilor agricole capătă pe an ce trece o însemnătate din ce în ce mai mare. Și, într-adevăr, însămînțatul, aratul, strîngerea recoltei — toate acestea pot fi efectuate cu mașina, pe cînd la multe culturi lupta cu buruienile se duce bătrînește, cu mîna. Economiștii au calculat că, pentru plivitul unui hectar de morcovi sau sfeclă, sînt necesare 30—40 zile.

Profesorul Edelstein a început încă înainte de război să elaboreze metoda de însămînțare cu hîrtie de protecție. Cercetările au durat ani îndelungați, iar acum s-au terminat.

Practic, iată cum stau lucrurile. Pe cîmpul arat, merge o mașină specială, desfășurînd un rulou de hîrtie compactă. Un dispozitiv special găurește hîrtia la intervale egale. Prin găuri, cad semințele de morcov sau sfeclă.

Mai departe, totul decurge după legile naturii: mlădițele culturilor semănate ies la lumină prin deschizături și cresc în voie, iar buruienile pe care hîrtia le-a ascuns de razele soarelui nu se dezvoltă, pier. Apoi, în prima perioadă, hîrtia nu lasă umezeala să se evapore din pămînt, ceea ce ajută la creșterea plantelor. După un anumit timp, hîrtia putrezește. Rămîne un cîmp curat, cu legume care cresc repede, nefiind înghesuite de buruieni. Vara, se lucrează numai intervalul dintre rînduri.

Metoda de însămînțare prin hîrtie de protecție a fost experimentată și pe suprafețe mari.

Rezultatele sînt mai mult decît convingătoare. S-a calculat că pe o parcelă a stațiunii legumicole, pe fiecare metru pătrat însămînțat după metoda obișnuită se găsesc cîte 200—300 buruieni, iar acolo unde a fost folosită hîrtia, numai cîte două sau trei.

S-a dovedit astfel că folosirea hîrtiei de protecție este de zeci de ori mai ieftină decît plivitul cu mîna.

Noua metodă se introduce pe scară largă în practica colhozurilor și sovhozurilor.

Stațiunea legumicolă experimentală a Academiei de Științe agricole „Timireazev" este un uriaș laborator științific.

Directorul stațiunii, Ivan Konstantinovici Șaumian, Erou al Uniunii Sovietice, a studiat vreme îndelungată creșterea productivității cartofilor și cultivarea lor în raioanele din sudul țării.

I. K. Șaumian, examinînd cartofi din cele două recolte

Ivan Konstantinovici a și reușit să cultive cartofi în Transcaucazia și Asia Mijlocie. El a cercetat cu bune rezultate utilitatea îngrășării suplimentare a culturilor de cartofi cu săruri de fosfor și potasiu.

Acest om de știință a creat metoda de a obține cîte două recolte de cartofi pe același teren, fără nici o cheltuială suplimentară!

Metoda elaborată de Șaumian este uimitor de simplă și de accesibilă. La sădirea cartofilor, se pun în același cuib tubercule dintr-un soi timpuriu și dintr-unul mai tardiv — cum ar fi, de pildă, soiurile „vorba" și „lorh". Ambele soiuri de tubercule dau mlădițe, însă se dezvoltă fiecare în felul lui. Soiul „vorba" se maturizează în a doua jumătate a lunii iulie, adică pe cînd „lorh" abia prinde putere. Vrejul cartofului timpuriu moare: mai departe, el nu mai crește și nu cere substanțe nutritive. Sortul tardiv, însă, luîndu-și parcă revanșa, începe să crească repede. Cînd maturizează și el, se culeg împreună ambele soiuri.

Primele experimentări ale metodei Șaumian au dat rezultate strălucite. La stațiune, au fost culese 150 chintale de cartofi la hectar.

La stațiunea experimentală, sînt multe alte lucruri interesante. Aici, poți vedea castraveți „rezistenți la ger"; castraveți altoiți pe dovleac; usturoi fără căței, cu căpățîna formată dintr-un singur bulb; pătlăgele de dimensiuni uimitoare și multe, multe altele.

La stațiune, se construiesc sere noi. In ele, pămîntul va fi încălzit cu apă caldă, care circulă prin țevi. Este deosebit de avantajos ca astfel de sere să fie organizate pe lîngă termocentrale, unde tot timpul anului se pierd mari cantități de apă caldă. Folosindu-se apa aceasta pentru încălzirea solului în sere, se obțin legume proaspete în orice anotimp.

Cercetătorii de la stațiune studiază cu atenție rezultatele experiențelor din anul trecut și, în același timp, își pun probleme noi și fac noi planuri de cercetări creatoare în domeniul legumiculturii.

V. ARHIPENKO

Și-au ales noul birou

Mediaș

Membrii cercului de la sectorul țesătorie al întreprinderii textile „Vasla Vasilescu" din Mediaș s-au întrunit la clubul „I. L. Caragiale", pentru a alege noul birou al cercului.

In darea de seamă, tov. Rozica Dosteteanu a subliniat aportul celor 89 de tovarăși din activul obștesc al cercului în pregătirea diferitelor manifestări. Tov. Dosteteanu a vorbit în continuare despre munca desfășurată de cercul A.R.L.U.S. pentru extinderea metodelor sovietice, precum și despre contribuția cercului la ridicarea nivelului activității culturale din sectorul țesătorie. Prin prezentarea celor mai noi lucrări literare sovietice traduse în limba română, și prin amenajarea, în colaborare cu librăria „Cartea rusă", a unui stand permanent de cărți, cercul a contribuit la dezvoltarea în rîndul muncitorilor din sectorul țesătorie a interesului pentru literatura sovietică. Printre lipsurile biroului cercului s-a relevat faptul că nu s-a ocupat îndeaproape de activitatea cursurilor populare de limba rusă.

Pe marginea dării de seamă s-au purtat discuții însuflețite. S-a trecut apoi la alegerea noului birou al cercului, din care fac parte: Maria Timaru, Dumitru Bălțat, Margareta Kelner, Rozica Dosteteanu, Herta Bogesdörfer, Aurica Limbășan și Laios Elek.

ILEANA OPRICEANU
corespondent voluntar

Rîmnicu Vîlcea

La adunarea generală a cercului de la fabrica de încălțăminte „11 Iunie" din Rîmnicu Vîlcea au luat parte numeroși muncitori și tehnicieni. Tov. Mircea Drăgușinoiu, Vlad Vecerda, Maria Galinschi ș. a. au arătat în cadrul discuțiilor că în viitor cercul trebuie să se apropie mai mult de problemele producției. Cercul are datoria să popularizeze în mod continuu rezultatele obținute de muncitorii care aplică metodele sovietice. In același timp, cercul A.R.L.U.S. trebuie să popularizeze mai larg ajutorul primit de întreprindere din partea Uniunii Sovietice.

In noul birou al cercului, au fost aleși tov. Alexandru Lică, Vintilă Vitan, C-tin Dumitrescu, C-tin Gherea, Paraschiva Dumitru, Tudor Bălău și Gh. Prăvăție.

In încheierea adunării generale, toți participanții și-au pus semnăturile pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

Zilele acestea au mai ținut adunări generale cercurile de la Tribunalul Popular — Rîmnicu Vîlcea, întreprinderea „23 August" ș. a.

NICOLAIE STOICA
corespondent voluntar

Reșița

Cu deosebită însuflețire s-a desfășurat zilele acestea adunarea generală a cercului A.R.L.U.S. de la Hala veche-mașini a Combinatului metalurgic din Reșița. Muncitorii, tehnicienii și inginerii secției, printre care Ioan Eremia, Augustin Lissy ș.a. au analizat în spirit critic munca vechiului birou al cercului, arătînd necesitatea folosirii unor forme de activitate mai interesante, mai atractive în popularizarea actualității sovietice. S-au făcut, de asemenea, propuneri în legătură cu îmbunătățirea calității agitației vizuale.

Printre membrii noului birou al cercului se află și fruntașii în întrecerea socialistă Miron Petru și Francisc Buchert.

Au mai avut loc adunări generale la secțiile sculărie și motoare electrice de la Combinatul metalurgic, la sfatul popular orășenesc — Reșița, în comuna Berzovia ș. a.

ECATERINA BOLOȘ
corespondent voluntar

A APĂRUT

„U. R. S. S. — azi"

Revistă lunară ilustrată a Asociației române pentru legăturile de prietenie cu Uniunea Sovietică — A.R.L.U.S.
Nr. 2 — februarie 1955

Din cuprins:

— General maior ENESCU ION: Armata Sovietică — chezășia păcii și securității popoarelor
— Pregătiri pentru însămînțările de primăvară
— Ing. M. MARKIN: Atomul în slujba omului
— BORIS POLEVOI Stalingrad
— Alexei Nikolaevici Tolstoi
— LEONID SOBOLEV: Raza verde (fragment de roman).
— VIRGIL CONSTANT: Prietenii ceferiștilor
— CUVINTE ÎNCRUCIȘATE — UMOR — SPORT

Prețul unui exemplar 1,25 lei
De vînzare la toate librăriile și chioșcurile

Marea prietenie a marilor popoare

In istoria relațiilor sovieto-chineze, ziua de 14 februarie reprezintă o dată remarcabilă. In această zi, — sînt cincisprezece ani de atunci — a fost semnat, la Moscova, tratatul de prietenie, alianță și asistență mutuală dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Populară Chineză. Popoarele Uniunii Sovietice și ale Chinei au nutrit întotdeauna sentimente de simpatie unul față de altul, prietenia dintre ele neputînd-o zdruncina nici un fel de piedică pusă de dușmanii interni și externi ai poporului chinez.

Cinci ani nu este un termen lung în istoria unui stat străvechi cum este China. Dar acești ani au devenit în China ani de transformări revoluționare nemaivăzute, transformări care au fost posibile numai odată cu venirea la putere a poporului, din clipa eliberării țării de sub robia imperialiștilor străini și a reacțiunii interne. China, care pînă nu de mult era o țară semicolonială aflată sub grea dependență față de puterile imperialiste și care nu avea posibilitatea să asigure suveranitatea teritoriului său de stat, s-a constituit într-un mare stat unit care a pășit pe calea avîntului multilateral al culturii și economiei naționale.

Pe acest drum nou, un rol uriaș îl joacă tratatul sovieto-chinez clădit pe principiile unor relații socialiste, cu totul noi, dintre state, bazate pe egalitate între părți și pe ajutor reciproc frățesc.

Tratatul din 1950, încheiat în interesul popoarelor celor două state, corespunde sarcinilor fundamentale atît pe planul politicii interne cît și pe planul politicii externe. In articolele scurte și precise ale tratatului, sînt exprimate cele mai profunde sentimente de prietenie frățească dintre cele două mari popoare, pentru care țelul suprem și comun este lupta pentru socialism și comunism, pentru pace și progres.

Rezultatele favorabile ale acestei prietenii se văd deosebit de grăitor în succesele cu adevărat uriașe pe care poporul chinez le-a obținut în ultimul an în construirea statului său. Alegerile generale pentru adunările reprezentanților populari au demonstrat unirea strînsă a poporului chinez în jurul glorioșului Partid Comunist Chinez și guvernului. Anul trecut a avut loc prima sesiune a Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină, care a adoptat Constituția Republicii Populare Chineze — stat democrat-popular, condus de clasa muncitoare și bazat pe alianța dintre muncitori și țărani.

Mari sînt realizările poporului chinez și în domeniul economiei. Terminînd, în anul 1953, refacerea economiei naționale, Republica Populară Chineză a trecut la îndeplinirea primului plan cincinal de construcție economică. In prezent, este trasată sarcina industrializării socialiste a țării și a transformării socialiste a agriculturii.

Ajutorul acordat de Uniunea Sovietică Republicii Populare Chineze este multilateral și de largi proporții. El cuprinde cele mai diferite ramuri ale economiei naționale. In afară de creditele acordate în condiții avantajoase, Uniunea Sovietică și-a asumat obligația să livreze Chinei utilajul necesar pentru construirea și reconstrucția a 156 mari întreprinderi industriale, centrale electrice, mine etc.

O mare însemnătate pentru avîntul continuu al economiei R.P. Chineze are recenta hotărîre a guvernului sovietic cu privire la acordarea Republicii Populare Chineze ca și unei serii de alte state prietene de ajutor tehnico-științific și de producție pentru crearea bazelor științifico-experimentale de dezvoltare a cercetărilor în domeniul fizicii nucleare și a folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

Acordurile cu privire la construirea în comun a căilor ferate Lanciiou-Urumci-Alma-Ata, precum și Tinin-Ulan-Bator, încheiate anul trecut, vor contribui și mai mult la întărirea și lărgirea relațiilor economice dintre U.R.S.S. și R.P. Chineză.

Experiența multilaterală acumulată de Uniunea Sovietică în opera de construire a socialismului contribuie la pregătirea cadrelor cu înaltă calificare, tehnice și științifice, promovate din sînul harnicului și înzestratului popor chinez.

Toate aceste fapte arată, încă o dată, că tratatul sovieto-chinez reprezintă un factor important în construirea statului chinez, o expresie vie a relațiilor socialiste, noi, dintre cele două mari țări.

Anul care a trecut reprezintă, de asemenea, un moment important în viața Republicii Populare Chineze și prin faptul că ea și-a întărit pozițiile internaționale de mare putere fără de care nu poate fi azi rezolvată nici o problemă internațională importantă. Acest lucru a fost demonstrat în mod elocvent la conferința de la Geneva, ale cărei rezultate pozitive în opera încetării operațiunilor militare în Indochina ar fi fost cu neputință fără participarea Chinei la această conferință.

Republica Populară Chineză a proclamat, împreună cu India și Birmania, cele cinci principii ale colaborării pașnice dintre state. Aceste principii, după cum se știe, au fost întărite și în declarația comună a guvernelor U.R.S.S. și R.P. Chineză, publicată la 12 octombrie 1954.

In creșterea prestigiului internațional al Republicii Populare Chineze care, împreună cu Uniunea Sovietică, stă în fruntea puternicului lagăr al păcii, democrației și socialismului, un mare rol îl joacă tratatul sovieto-chinez. Potrivit acestui tratat, cele două state se obligă, după cum se știe, să se consulte reciproc în toate problemele internaționale importante care afectează interesele comune ale Uniunii Sovietice și Chinei, călăuzindu-se de interesele întăririi păcii și securității generale.

Experiența celor cinci ani care s-au scurs, a arătat mărea forță a colaborării care s-a stabilit între Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză. Această colaborare reprezintă un reazim de nădejde al păcii și securității în Extremul Orient și un factor important în opera menținerii păcii generale.

Dușmanii poporului chinez — cercurile agresive ale S.U.A. — turbează de mînie tocmai pentru că ele își simt neputința în fața puterii crescînde a statului chinez care se bucură de simpatiile și sprijinul din ce în ce mai puternic al tuturor popoarelor iubitoare de pace. Imperialiștii americani au cotropit Taivanul, Penhuledao și alte insule de litoral, care sînt o parte integrantă a teritoriului chinez, au încheiat un tîrg militar cu clica falită ciankaișistă și se dedau la provocări militare împotriva Republicii Populare Chineze. Politica guvernului chinez în problema Taivanului se bucură de aprobarea și sprijinul total al Uniunii Sovietice. Republica Populară Chineză luptă pentru o cauză dreaptă, pentru onoarea și independența patriei sale. In această cauză nobilă, poporul chinez, așa cum a declarat N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., în discursul rostit la cea de a doua sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S., se poate bizui pe ajutorul prietenului său credincios — marele popor sovietic.

Uniunea Sovietică luptă cu perseverență pentru restabilirea drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze în Organizația Națiunilor Unite, fapt împotriva căruia se opun, în fel și chip, cercurile guvernante ale S.U.A. interesate în a crea o situație încordată în Extremul Orient.

Dar oricît ar turba de furie agresorii imperialiști, ei sînt neputincioși în fața alianței sovieto-chineze. Această alianță este puternică prin respectul reciproc, prin simpatia reciprocă fierbinte și ajutorul reciproc frățesc al celor două popoare care pășesc în fruntea întregii omeniri progresiste pe calea păcii, democrației și socialismului. Nu există forță pe pămînt care să poată zdruncina alianța și prietenia popoarelor sovietic și chinez, care să poată întoarce aceste popoare de pe calea ce și-au ales-o.

(Extrase din articolul apărut în „Izvestia")

In ciuda uneltirilor colonialiștilor

In prezent, au loc intense pregătiri în vederea apropiatei conferințe de la Bandung a țărilor Asiei și Africii, conferință convocată din inițiativa Indiei, a Indoneziei, Birmaniei, Ceylonului și Pakistanului. Propunerea privitoare la convocarea acestei conferințe a găsit sprijin în rîndul celor mai largi pături ale populației din Asia și Africa. Majoritatea covîrșitoare a țărilor invitate au și anunțat că consimt să participe la conferința de la Bandung.

Cercurile cîrmuitoare ale S.U.A. și Angliei manifestă o mare nervozitate în legătură cu apropiata conferință. Incă la începutul lunii ianuarie, corespondentul din Washington al ziarului egiptean „Al-Ahram" a relatat că, în cercurile Departamentului de Stat conferința de la Bandung este apreciată ca o „serioasă amenințare pentru politica S.U.A. în țările Asiei și Africii". In presa occidentală se arăta că cercurile guvernamentale ale S.U.A. și Angliei au elaborat planul de torpilare a acestei conferințe. In acest scop, diplomația americană și cea engleză încearcă să exercite presiuni asupra unei serii de țări din Asia și Africa, în special asupra unor țări din Orientul arab.

Propaganda americană din Orientul Apropiat „avertizează" stăruitor țările arabe împotriva participării lor la această conferință, la care este invitată Republica Populară Chineză, dîndu-le să înțeleagă că Washingtonul va considera această participare ca un act de ostilitate față de Statele Unite. Oare nu este mai bine, sugerează propagandiștii americani statelor din Orientul arab, să se convoace o conferință separată la care să se cadă de acord cu privire la crearea unui bloc militar la a cărui înjghebare S.U.A. vor acorda ajutor prin toate mijloacele?

După cum reiese din relatările corespondentului din Washington ai agenției France Presse, reprezentanții americani din Orientul Mijlociu și Apropiat au primit instrucțiuni „să clarifice atitudinea" guvernelor acestor țări față de conferința de la Bandung și față de propunerile S.U.A. Anglia s-a grăbit să sprijine pe partenerul său american „Marea Britanie și unele țări membre ale Commonwealthului britanic, mai cu seamă Uniunea Sud-Africană, încearcă să zădărnicească ținerea conferinței..." — scrie ziarul egiptean „Al-Gumhuria".

Toate aceste manevre și șantaje ale diplomației americane și engleze n-au reușit însă să înșele opinia publică din țările arabe, care cunoaște bine planurile Washingtonului, planuri ce urmăresc atragerea acestor state într-un bloc militar înjghebat după modelul faimosului S.E.A.T.O. In aceasta constă adevăratul sens al îndemnurilor americane adresate țărilor arabe de a renunța la participarea lor la conferința țărilor Asiei și Africii, la înfăptuirea de către toate țările din aceste două continente a unor măsuri comune pentru asigurarea securității lor, a dezvoltării lor libere și independente.

In ciuda calculelor cercurilor cîrmuitoare ale S.U.A., țările Orientului Apropiat și Mijlociu au sprijinit activ convocarea conferinței de la Bandung. Rînd pe rînd aceste țări își afirmă hotărîrea de a trimite reprezentanți la conferința țărilor Asiei și Africii. Abdel Halek Hasun, secretar general al Ligii țărilor arabe, a declarat că ideea convocării conferinței țărilor Asiei și Africii este în deplină concordanță cu principiile Ligii. „Nu trebuie să existe nici o îndoială — a subliniat el — că Liga țărilor arabe aprobă eforturile îndreptate spre întărirea colaborării dintre popoarele Asiei și Africii, eforturi care au drept scop să sublinieze interesul reciproc în ceea ce privește schimbul de păreri și în ceea ce privește întărirea continuă a prieteniei și relațiilor de bună vecinătate în domeniul problemelor sociale și economice".

Sprijinul pe care, în pofida uneltirilor colonialiștilor americani și englezi, îl acordă conferinței țărilor Asiei și Africii majoritatea popoarelor din continentul asiatic și din cel african, arată cu elocvență că aceste popoare își dau astăzi tot mai limpede seama de necesitatea unor eforturi comune în lupta pentru pace și independență națională.

K. PETROV

Politica comercială a Wall-Streetului

Desen de L. Lisogorski

La început, de mîini...

...apoi, de mîini și de picioare.

In cîteva cuvinte

● In perioada 1939—1953, capitalul american intrat în Brazilia sub formă de investiții, s-a cifrat la suma de 97 milioane dolari, iar profiturile scoase din țară sub formă de dobînzi și dividende au însumat 807 milioane dolari. „Pentru fiecare dolar investit în Brazilia, americanii au smuls aproximativ 9 dolari".

● **Intr-o serie de orașe din Anglia se string semnături și sînt răspîndite manifeste împotriva înarmării Germaniei.**

Turney, secretar al organizației din districtul Londra a sindicatului electricienilor, a subliniat într-o cuvîntare că „nu se vor putea îmbunătăți salariile muncitorilor și, în general, nivelul de trai atît timp cît pentru înarmare se cheltuiesc 1.700.000.000 lire sterline". Turney a arătat că popoarele din întreaga lume pot realiza coexistența pașnică.

=NOTE=

Aceleași cîntece, aceleași idealuri...

Poporul francez duce acum o luptă hotărîtă împotriva ratificării de către Consiliul Republicii a acordurilor de la Paris. Francezii înțeleg limpede ingrozitoarea primejdie pe care o reprezintă pentru țara lor reînvierea wehrmachtului nitlerist, prevăzută prin aceste acorduri. Aceasta cu atît mai mult, cu cît militariștii vest-germani nu își ascund cîtuși de puțin tendințele revanșarde.

„Iată cum ar dori ei să arate!" — scrie ziarul francez „l'Humanité", reproducînd coperta uneia din numeroasele reviste militariste vest-germane „Der Frontsoldat erzählt" („Soldatul de front povestește").

„Ca și cum însăși această fotografie — scrie în continuare ziarul „l'Humanité" — n-ar fi suficient de edificatoare în ce privește dorințele și speranțele revanșarzilor lor, revista „Der Frontsoldat erzählt" dă următoarea lămurire: „Fotografia reprezintă tipul soldatului de front, om crunt dar încrezător în sine, mereu stăpîn pe situație, în ciuda oricăror oboseli. Tocmai acesta va fi modelul ce va folosi pentru formarea tinerei generații".

După cum vedem, cîntecele lor sînt aceleași, aceleași sînt idealurile lor.

Este oare pacea primejdioasă pentru copii?

S-ar părea că răspunsul la această întrebare este limpede: nu, pacea nu este primejdioasă pentru copii, ea le este necesară. Cu toate acestea, în Anglia există oameni (și — ceea ce este mai rău — tocmai dintre aceia care au primit sarcina de a purta de grijă tinerei generații) care au cu totul alt punct de vedere.

Nu de mult, potrivit relatărilor ziarului „Daily Worker", s-a deschis la Londra, într-una din sălile palatului Westminster, o expoziție destinată elevilor.

Organizația pacifistă „Uniunea de luptă pentru pace" a hotărît, împreună cu o organizație de quakeri, să expună un stand pe tema: „Despre faptele eroice ale zilelor de pace". Materialele expuse trebuiau să prezinte lupta omenirii împotriva foametei, ajutorarea victimelor pe care calamitățile naturii le-au făcut în alte țări.

Dar, oricît de straniu ar părea aceasta, propunerea organizațiilor amintite a întîmpinat rezistența organizatorilor expoziției. Ei și-au motivat refuzul cu următorul argument: nu trebuie să speriem pe copii cu „primejdiile viitorului". Falsitatea unei asemenea argumentări reiese și din următorul fapt: la expoziția precedentă au figurat, potrivit afirmațiilor lui S. Morrison, reprezentantă a „Uniunii de luptă pentru pace" — următoarele afișe ale negustătorilor de carne de tun: „In flota de război ne așteaptă aventuri nemaipomenite", „Armata regulată, deschide tinerilor uriașe posibilități", „In trupele de parașutiști se poate intra de la vîrsta de 17 ani și jumătate". Dacă organizatorii expoziției nu vor să sperie pe tineri cu „primejdiile" muncii pașnice, spune pe bună dreptate S. Morrison, „este cel puțin straniu că ei îngăduie Ministerului de Război să-i expuie de la vîrsta de 17 ani și jumătate primejdiilor pe care le înfruntă parașutiștii".

Așa dar, în Anglia zilelor noastre, unde anumiți politicieni atîtă, mînă-n mînă cu prietenii lor de peste ocean, isteria atomică, atitudinea organizatorilor expoziției școlare din palatul Westminster poate părea justificată anumitor oameni...

Mîini dibace

Ziarul american de provincie „Peninsular Herald" a publicat nu de mult următoarea știre a agenției United Press:

„Un detașament de polițiști înarmați cu bastoane de cauciuc a smuls astăzi pe burgmeisterul Herman Hulliasch (Bremen) din mîinile unei mulțimi de gospodine germane, care protestau cu vehemență împotriva rechiziționării loturilor lor de pămînt pentru nevoile armatei americane".

Uluitoare autodemascare! Pînă acum, presa burgheză americană afirma sus și tare că populația Germaniei occidentale nu este cît de cît nemulțumită de prezența ocupanților americani, fiind chiar fericită de yankeii cantonați pe pămînt german. Cum de a hotărît atunci redacția amintitului ziar să publice o asemenea corespondență?

Răspunsul la această întrebare îl dă titlul pe care mîinile dibace ale redactorilor ziarului american l-au lipit deasupra știrii sosite din Bremen: „Răscoală în Germania rasariteană!"...

Scribii din redacția acestui ziar american de provincie au recurs la o manevră murdară: ei au mutat orașul Bremen dintr-o parte în alta a Germaniei. Ei au hotărît să ofere cititorilor lor drept un eveniment petrecut în Republica Democrată Germană o știre vorbind despre viața grea din Germania occidentală. Cine știe, poate se vor găsi naivi care să nu înțeleagă adevărul...

Piratii mărilor și ai uscatului

Incercînd, fără succes, să organizeze o blocadă economică împotriva Chinei, agresorii americani se dedau, după cum se știe, la acte de piraterie de-a lungul coastelor Chinei. Cu ajutorul lachelilor lor ciankaișiști, ei capturează vasele de comerț ale diferitelor țări, inclusiv vasele ce plutesc sub pavilionul partenerului britanic al Statelor Unite.

De altminteri, americanii se poartă fără mănuși cu prietenii englezi nu numai pe mare, ci și pe uscat. Și chiar în teritorii ca de pildă Honkong — bază militară engleză. Colaboratorii consulatului general al Statelor Unite din Honkong (și numărul lor este de 130 de oameni) sînt ocupați pînă peste cap cu spionajul economic împotriva firmelor engleze comerciale. Sînt supraveghiate societățile comerciale engleze care „îndrăznesc" să facă comerț cu Republica Populară Chineză. Diplomații americani le trec pe liste negre și organizează urmărirea activității lor.

Acestor firme, scrie ziarul elvețian „Die Tat", consulatul general american de la Honkong le dă „sfaturi", care reflectă „punctul de vedere al consulatului". Totodată, se fac „delicate avertismente în privința mărfurilor ce nu trebuiesc vîndute Chinei". Pe această listă sînt trecute aproape toate mărfurile.

Dacă însă, scrie în continuare ziarul „Die Tat", firmele engleze nu dau atenție „bunelor oficii" ale trimișilor monopolurilor americane și refuză să le urmeze, acțiunea consulatului general al Statelor Unite intră în cel de-al doilea stadiu. De la „delicate avertismente", reprezentanții Departamentului de Stat trec la acțiuni mai hotărîte de influențare, utilizînd obișnuitele mijloace ale diplomației americane — presiunile și represiunile economice.

Ziarul elvețian scrie că aceste măsuri au fost exercitate asupra societății engleze pe acțiuni „China Inginering Limited" din Honkong. Această societate engleză s-a dovedit refractară „sfaturilor" americane de a sista comerțul cu China. Atunci, Statele Unite au pus sechestru pe contul curent deținut de această societate la una din băncile din New York, blocîndu-i astfel 500.000 de dolari. Abia după un an, societatea „China Inginering Limited" a reușit să-și recapete fondurile. Dar „consultanții" americani au pedepsit în scurtă vreme, pentru a doua oară, această firmă recalcitrantă: de astă dată, ei au pus mîna pe numai 200.000 de dolari...

Bazele militare americane — o amenințare a păcii

T. BELAȘCENKO

Desfășurînd pregătirile în vederea unui nou război împotriva popoarelor iubitoare de pace, imperialiștii americani fac tot ce le stă în putință pentru a crea noi baze militare, aeriene și navale, pe teritoriul unor țări aflate la mii de kilometri de Statele Unite. Clica militaristă americană încearcă să apropie cît mai mult bazele sale militare de granițele Uniunii Sovietice, Republicii Populare Chineze și țărilor de democrație populară, să transforme aceste baze într-un adevărat inel care să înconjure toate țările lagărului socialist.

Aceste acțiuni ale Statelor Unite complică întreaga situație internațională, deoarece crearea unor asemenea baze militare, constituie o dovadă că, în timp ce Uniunea Sovietică tinde spre îmbunătățirea relațiilor cu Statele Unite, acestea din urmă vădesc o tendință contrarie.

In momentul de față, potrivit datelor oficiale americane, publicate de revista „United States News and World Report" date micșorate în mare măsură, forțele armate ale Statelor Unite sînt cantonate în 49 de țări străine. Efectivul total al trupelor americane aflate peste granițe este de 1.500.000—2.000.000 oameni. Potrivit unor date incomplete, Statele Unite dispun în afara granițelor lor de aproape 200 de baze militare, aeriene și navale, inclusiv 89 de mari baze aeriene, capabile să primească bombardiere grele. Pe aceste baze este concentrată aproape o treime din întreaga aviație de război a Statelor Unite.

Propagandiștii americani și lachei lor din Europa afirmă că toate aceste baze ar fi, chipurile, create în scopul „asigurării securității S.U.A.". Aceste afirmații sînt de-a dreptul ridicole. Se știe că nimeni nu amenință Statele Unite. Insăși existența bazelor militare americane la mii de kilometri de granițele Statelor Unite dezmint în întregime ipocritele fraze ticluite pe tema „apărării" vînturate cu atîta zel de reacționarii americani.

Acest lucru au fost nevoiți să-l recunoască pînă și anumiți congresmeni americani. Așa, de pildă, senatorul Long a constatat că bazele militare americane aflate în apropierea granițelor U.R.S.S. și țărilor de democrație populară nu contribuie la destinderea încordării internaționale. „Ce am crede noi — întreabă, pe bună dreptate, senatorul — dacă Rusia Sovietică ar crea baze colosale în Labrador, în Canada, Mexic sau Cuba, dacă ea ar concentra acolo trupe însemnate, al căror efectiv ar crește neîncetat?".

Prin crearea bazelor militare americane pe teritorii străine se urmărește un singur scop, și anume — pregătirile în vederea unui război agresiv și extinderea expansiunii imperialiste a S.U.A. Acest fapt a fost recunoscut cu destulă sinceritate în paginile revistei americane „Saturday Evening Post" de cunoscutul observator militar reacționar Hanson Baldwin. Bazele militare americane — scrie Baldwin — „slujesc numeroase scopuri. Ele sînt importante deoarece constituie o trambulină pentru atacarea regiunilor centrale ale Rusiei... In același timp, se prea poate ca necesitatea economică, care ne obligă să ne îndreptăm peste granițe, să fie mai serioasă decît necesitatea de ordin militar. Noi trebuie să avem acces la materia primă a altor țări ale lumii, trebuie să avem posibilitatea de a exporta o parte a surplusurilor producției..."

Iată cîteva fapte cu privire la bazele militare americane.

In planurile lor agresive și cotropitoare Statele Unite acordă o mare atenție bazinului Mării Mediterane, în primul rînd acelor țări ale acestui bazin care se află în imediata apropiere a granițelor Uniunii Sovietice și a altor țări democratice. Nu întîmplător, revista americană „Newsweek" scria că „Marea Mediterană este, în strategia de astăzi, cea mai însemnată regiune, calea spre centrele de importanță vitală ale Rusiei".

Clica militaristă americană desfășoară o deosebită activitate în **Turcia.** Această țară este, dintre toate țările-membre ale Blocului Atlanticului de Nord, cea mai apropiată de granițele de sud ale Uniunii Sovietice. Statele Unite desfășoară o intensă acțiune de reamenajare a bazelor militare navale turcești și de adaptare a lor la nevoile flotei americane. Așa, de pildă, sînt în curs mari lucrări în principala bază navală militară a flotei turcești — Gheldjuc, precum și în porturile Alexandretta, Inebolu, Haidar-pașa, Izmir, Samsun, Alsandjac etc. Totodată, potrivit planurilor americane și cu ajutorul banilor americani, se execută în Turcia mari lucrări pentru crearea unei largi rețele de baze aviatice. Asemenea baze au și fost construite sau sînt în curs de construire în apropierea Ankarei, la Izmir, Adan, Diarbekir și într-o serie de alte localități.

In luna octombrie a anului 1953, guvernul american a semnat un acord cu guvernul **Greciei.** In virtutea acestui acord, guvernul grec s-a obligat să ofere Statelor Unite baze pentru forțele lor armate terestre, navale și aeriene. Potrivit datelor ziarului „Nea", care apare la Atena, se creează baze navale americane în localitățile Suda, Milos, Argostolion, Volos. Statele Unite transformă insula Creta într-o bază aero-navală cheie.

Activitatea desfășurată de clica militaristă americană pe teritoriile unor țări străine constituie o permanentă imixtiune a Statelor Unite în treburile interne ale acestor țări, atrăgînd după sine o sporire a impozitelor pentru populația lor.

Statele Unite au acaparat numeroase și însemnate baze militare și navale în **Italia** adaptîndu-le nevoilor trupelor americane, aviației și marinei S.U.A. In porturile Neapole, Livorno, Palermo, Tarento, Brindisi și în alte porturi își au baza navele flotei a 6-a a Statelor Unite. Comandamentul american deține, în numeroase porturi italiene, o putere deplină, inclusiv cea polițienească. Iar infanteria marină desfășoară, cu regularitate, în vecinătatea acestor orașe felurite exerciții, printre care și acela de înăbușire „a dezordinilor în sînul populației locale". Se mai poate oare spune că aceasta nu este o imixtiune în treburile interne ale unui alt stat?

Numeroase porturi ale **Franței** se transformă și ele în baze americane. Vasele flotei americane își au baza permanentă în porturile franceze situate la Marea Mediterană: Marsilia, Cannes, Sète, Toulon. Portul francez La Palice, care, în timpul ocupației hitleriste, a fost folosit de germani ca bază pentru submarine, a devenit bază oficială a flotei americane. Pe lîngă baze militare navale, Statele Unite dispun în Franța și de 8 baze aviatice, care pot fi folosite — potrivit mărturiei revistei „United States News and World Report" — de bombardierele grele strategice purtătoare de bombe atomice.

Crearea de baze militare americane pe teritoriile Italiei și Franței constituie o nerușinată încălcare a suveranității acestor două mari state europene.

Clica militaristă americană și-a creat baze și pe litoralul sudic al Mării Mediterane — în **Maroc, Alger** și **Tunis.** Porturile Bizerta, Oran, Alger, Bône au devenit baze americane. Armata a 20-a a aviației strategice americane este cantonată în numeroasele baze militare aeriene ale Statelor Unite în Africa de Nord. Și în **Libia** sînt create mari baze americane.

Sub supravegherea specialiștilor americani se desfășoară în **Spania** reamenajarea unei serii de baze militare aeriene și navale spaniole, se construiește în apropiere de Barcelona cea mai mare bază aviatică din Spania, precum și baze pentru bombardiere strategice la Saragosa și Sevilla. Potrivit tratatului militar semnat între Statele Unite și Spania în septembrie 1953 la Madrid, toate aceste baze, precum și bazele navale de la Cartagena, El-Ferrol, Valencia vor fi folosite de forțele armate ale S.U.A. Intărindu-și pozițiile în Peninsula Iberică, Statele Unite încurajează pe Franco în campania pe care acesta din urmă o duce pentru a lua Angliei însemnata bază militară Gibraltar. Iar atît timp cît acest lucru nu a fost realizat încă, Statele Unite reamenajează în ritm accelerat baza militară navală de la Cadix, numită fățiș o „contra-pondere" a Gibraltarului.

Activitatea de culise în legătură cu Gibraltarul dovedește, încă o dată, că bazele militare americane din bazinul Mării Mediterane, reprezentînd capul de pod al unui război agresiv împotriva țărilor democratice, constituie totodată un mijloc suplimentar de care se folosesc Statele Unite pentru a exercita presiuni asupra altor țări, în cazul de față, asupra Angliei. Liniile de comunicație care leagă Anglia cu țările imperiului său trecînd prin această regiune se află astăzi, în însemnată măsură, sub controlul Statelor Unite.

Dar ce să mai vorbim despre liniile engleze de comunicație ce trec prin Marea Mediterană, cînd însuși teritoriul **Angliei** este transformat din ce în ce mai mult într-un „port-avion de nescufundat" american pentru avioanele de bombardament care urmează să fie folosite împotriva Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară, după cum a declarat cu cinism generalul Stevenson, comandantul diviziei a 49-a de aviație a Statelor Unite, cu baza în Anglia. In momentul de față, în Anglia există peste 20 de baze militare americane, 14 din ele fiind baze destinate aviației de bombardament cu rază mare de acțiune. Aceste baze sînt puse la dispoziția unităților armatei a 3-a a aerului a S.U.A. In total, pe Insulele Britanice se află astăzi 45—50.000 de militari americani.

Statele Unite desfășoară o activitate febrilă în apropierea graniței de nord a Uniunii Sovietice — în **Norvegia,** țară care face parte din Blocul Atlanticului de Nord. De la jumătatea anului 1951, adică după încheierea acordului americano-norvegian cu privire la construcțiile militare cu caracter strategic, pe teritoriul Norvegiei s-a accelerat ritmul și a sporit volumul lucrărilor de lărgire și reconstruire a porturilor norvegiene. Mari lucrări se desfășoară la principala bază a flotei navale de război a Norvegiei — Mathopen (în apropiere de Bergen). Se construiesc aerodromuri și alte obiective militare destinate, în primul rînd, trupelor americane.

Statele Unite au folosit pe larg drepturile lor de putere ocupantă pentru a desfășura o intensă activitate de construire de baze militare cu caracter strategic în Germania occidentală.

In momentul de față, Statele Unite dispun în **Germania occidentală** de peste 30 de baze și aerodromuri, inclusiv 12 baze aviatice destinate aviației strategice, utilate pentru a putea primi bombardiere grele cu reacție, purtătoare de bombe atomice. La aceste baze este cantonată armata a 12-a a aerului a S.U.A. Nemulțumindu-se numai cu atît, cercurile cîrmuitoare americane desfășoară construirea de noi baze în Germania occidentală. Aceste pregătiri militare efectuate de Statele Unite în Germania occidentală sînt strîns legate de planurile de reînviere a wehrmachtului revanșarzilor germani. Potrivit acordurilor de la Paris, Statele Unite primesc dreptul de a menține aceste baze pînă la sfîrșitul secolului XX.

Bazele militare americane din Extremul Orient constituie un punct de sprijin al Statelor Unite în lupta lor împotriva mișcării de eliberare națională a popoarelor Asiei. Aceste baze reprezintă o trambulină pentru agresiunea împotriva popoarelor iubitoare de pace, așa cum a dovedit-o intervenția americană în Coreea, așa cum o dovedesc astăzi evenimentele din regiunea insulei Taivan.

Incălcînd acordurile internaționale pe care le-au semnat, Statele Unite au cotropit insula chineză Taivan, transformînd-o cu ajutorul bandiților ciankaișiști într-un cap de pod în vederea unei agresiuni împotriva Republicii Populare Chineze. Porturile Taivanului sînt folosite ca baze pentru navele flotei a 7-a a Statelor Unite, care înfăptuiește, la ordinul Washingtonului, blocada litoralului chinez, iar aerodromurile situate în Taivan joacă rolul de baze aviatice americane. Această agresiune împotriva Chinei a stîrnit indignarea profundă a popoarelor din toate țările.

Evenimentele din Extremul Orient dovedesc, încă o dată, primejdia pe care o reprezintă bazele militare americane pentru cauza păcii. Crearea acestor baze pe teritorii străine constituie izvorul complicării actualei situații internaționale. Generalii și amiralii americani vorbesc tot mai des despre adevărata menire a bazelor militare americane, afirmînd că acestea reprezintă una din verigile lanțului de măsuri pregătite de Pentagon în vederea unui război atomic agresiv, război condamnat de popoare.

In același timp, bazele militare ale Statelor Unite nu reprezintă numai simple capete de pod în vederea unor acțiuni agresive; ele constituie tot atîtea puncte de sprijin ale S.U.A. în acțiunea de înrobire economică și politică a așa numiților lor „aliați", în acțiunea de încălcare grosolană a drepturilor suverane ale acestor state.

Bazele militare americane constituie o serioasă amenințare pentru popoarele țărilor pe ale căror teritorii sînt situate. Tocmai de aceea, lozinca „Yankei, cărați-vă acasă!" răsună astăzi cu o deosebită tărie în Anglia și în porturile franceze, în satele Italiei și în orașele Germaniei occidentale. Acționînd în interesele păcii și securității, milioanele de oameni simpli din toate țările cer evacuarea forțelor armate americane de pe teritorii străine.

(Din „Pravda")

„VEAC NOU" organ al Consiliului General A R L U S Apare săptămînal Redacția și administrația: București str. Piața Amzei nr. 4 telefon 4 10 12 4 66 07.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin", Piața Scînteii. ABONAMENTE: pe 3 luni, 3 lei; pe 6 luni, 6 lei, pe 1 an, 12 lei. Abonamentele se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.